

2020|2021-ES ÉVAD

RADNÓTI
SZÍNHÁZ

egy kérdés

Csongor
MARI

Miért van szükségük az embereknek színházra?

A karanténhelyzet után majd el tudod képzelni, hogy egyszer nem létezik már a színház?

Mindig lesz olyan ember, aki odaáll egy gyertya mellé egy három deszkából összeácsolt valamire, és elkezd mondani egy verset – és lesznek, akik hallgatják. Lehetetlen, hogy ne legyen színház.

Hiszek benne, hogy a színházban minden este kapsz egy olyan gondolatot, amit elteszel magadban és tovább tart, mint a Paulay utca sarka. Mostanában sokszor eszembe jut a *Csongor és Tündéből* az Éj monológja, abból az a sor, hogy „Az ember feljő, lelke fényfolyam, / A nagy mindenség benne tűkrözik”, és arra gondolok, hogy kapaszkodjunk bele legalább a költészetbe, ha másképpen nem megy. Nem véletlenül vannak ezek a hihetetlen segítségek és támaszok, mint a költészet és a dráma. Olvassunk! Ha naponta egy verset elolvassunk, már egy kicsivel jobb.

FOTÓ: DOBOS TAMÁS

TARTALOM

KATTINTS
AZ OLDALSZÁMRA,
HOGY AZ ADOTT
OLDALRA JUSS!

02 **1 KÉRDÉS**
Csomós Mari

20 **1 KÉRDÉS**
Pál András

38 **1 KÉRDÉS**
Nagy Márk

06 **BEKÖSZÖNŐ**
Kováts Adél

22 **VERS**
Falcsik Mari

40 **BEMUTATÓ**
Don Carlos

08 **INFORMÁCIÓ**
Mit tud a kiadvány?

24 **1 KÉRDÉS**
Rusznák András

44 **1 KÉRDÉS**
László Zsolt

09 **INFORMÁCIÓ**
Idei évadunk

26 **1 KÉRDÉS**
Martin Márta

48 **VERS**
László Noémi

12 **VERS**
Takács Zsuzsa

28 **BEMUTATÓ**
Gina

50 **1 KÉRDÉS**
Kováts Adél

14 **1 KÉRDÉS**
Sodró Eliza

32 **1 KÉRDÉS**
Schneider Zoltán

52 **BEMUTATÓ**
Egy csepp méz

16 **BEMUTATÓ**
Csapodárok

36 **VERS**
Schein Gábor

56 **1 KÉRDÉS**
Mészáros Blanka

58 **1 KÉRDÉS**
Gazsó György

78 **1 KÉRDÉS**
Baki Dániel

102 **INFORMÁCIÓ**
Támogasd
a Radnótit!

60 **VERS**
Kállay Eszter

80 **VERS**
Takács Zsuzsa

62 **1 KÉRDÉS**
Lovas Rozi

82 **PODCAST**
Kortárs felbeszélések

64 **BEMUTATÓ**
Szerb Antal
Száz verse

84 **INTERJÚ**
Együttműködők

68 **1 KÉRDÉS**
Bálint András

88 **STREAM**
Menj haza színházba!

70 **VERS**
Fehér Renátó

90 **1 KÉRDÉS**
Martinovics Dorina

72 **1 KÉRDÉS**
Porogi Ádám

92 **INFORMÁCIÓ**
Függetlenek a Radnóti
Tesla Laborban

74 **BEMUTATÓ**
Vad nyomozók

98 **RIM**
Radnóti Ifjusági Műhely

IMPRESSZUM

Kiadó:

Radnóti Miklós Színház
Nonprofit Kft.
1065 Budapest,
Nagymező utca 11.

Ügyvezető igazgató:

Kováts Adél

Szerkesztők:

Schaffler Sarolta
Szijártó Ádám
Kelemen Kristóf
Pap Zsuzsanna
Sándor Júlia

Fotók:

Bácsi Róbert László

Borító és illusztrációk:

Tóth Andrej

Kivitelezés:

Marquard Media
Magyarország Kft.

Ügyvezető igazgató:

Óhidi Zsuzsanna

Pénzügyi igazgató:

Fenyővári Szilvia

Kereskedelmi igazgató:

Pastyik Renáta

Művészeti vezető:

Yann Baillieul

BUDAPEST

A Radnóti Miklós Színház
Nonprofit Kft.
Budapest Főváros
Önkormányzata
fenntartásában működik.

ÚJRA, MEG ÚJRA, MEG ÚJRA, MEG ÚJRA...

Újra. Szinte naponta mantrázzuk ezt a rövid szót már tavasz óta. Mennyi minden fér e négy betű mögé? Minden évben megtörténik – nem csak nálunk a színházban –, hogy nekiveselkedünk valami másnak a régi mentén, törekszünk megújítani, miközben megtartjuk, ami bevált, ami működik, ami jó. Ám idén most a koronavírus miatt is tesszük ezt, ráadásul nem egyszer, hanem sokszor, naponta, hetente százszor.

Kedves Olvasó, szeretett Közönségünk! Megújítottuk hát a magazinunkat is: digitális lett, sőt, interaktív. Újabb komfortzónát hagytunk el, és a kényszerhelyzetben a pozitív, innovatív megoldások felé mozdultunk. Zöldebbek lettünk, ez jó, egy egyedül formájú kiadványt hoztunk létre a Marquard Mediával, amilyen nincs a piacon, ez is jó, de a lapozás érzetét effekt segítségével adjuk

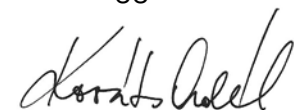
csak hozzá. Ez már a Gutenberg-galaxis utáni világ. Macskaüggyességgel próbálunk lavírozni az ismeretlen és hirtelen változások között.

A Radnóti már jó pár éve tágítja a komfortzónáját – egyrészt saját elhatározásból, művészileg, de egy másik kényszerűség, egy építkezés miatt is. Most a világ is továbbbi kilépésre kényszerít minket. Nehezen élem meg, hogy többet találkozzunk az online térben, mint személyesen. Erre nem készülünk fel, ahogyan sok más, a járvány hatására kialakult helyzetre sem, mégis újabb és újabb stratégiát dolgozunk ki a váratlanra. Mindent újraértékelünk ebben a megfosztottságban, és az a legnagyobb sikerünk, ha rugalmasságunk és alkalmazkodóképességünk jól vizsgázik, edzettebbek vagyunk napról napra. Emberi és szakmai szempontból az állóképesség és a kreativitás kerül most előtérbe és, hogy hogyan tudod megmutatni magadat új és új közegekben. Ez belső zsonglörködés a személyességgel, és lehet, hogy kicsit olyanok lettünk, mint Weöres Sándor vásári bűvésze, aki „*A lábával karikázik, / a kezével citerázik, / az orrával orgonázik...*” De hogy miként tudjuk megtartani a varázst a két dimenzióban, ez nekünk minden egyes alkalommal újabb és újabb izgalom. Azzal kell szembenéznünk, hogy a világunk már ilyen lesz, ilyen bizonytalan, és ebben felértékelődik, ha tartozunk valahová, egy színház társulatához vagy a családhoz,

ahol felelősséget vállalnak értünk és mi is a közösségért. Az egyén felelőssége csepp a tengerben, és mégis: egyre inkább érezzük felelősségünk tétjét. Nekem ez az újraértékelés éve vezetőként, emberként. Ebben a készítésben olyan képességeket kell előbányásznom magamból, amelyekre eddig alig volt szükségem vagy legalábbis nem ilyen intenzitással. Viszont az erőt ad számomra, hogy az ismeretlen túl rengeteg jót tartogat a következő öt év: folytathatom a megkezdett munkát szeretett társulattal, és szeretnék mindent megvalósítani, amit elterveztünk a kísérletezés és a progresszivitás jegyében a fiatal erők és a női alkotók bevonásával, a leginkább hozzánk szóló klaszszikus és kortárs művek színpadra állításával.

Kedves Olvasó, fogadja szeretettel az új Radnóti Magazint, benne a színészek vallomásaival, az évados terveinkkel és hét csodálatos verssel, melyeket a költők felkérésünkre írtak ebbe a kiadványba. Kimentünk a szabadba fotókat készíteni Bácsi Róbert fotóművésszel, hogy újra fellélegezzünk, és ebben a lélegzetvételben adjunk friss energiát a szövegekhez, a bemutatásra váró előadásainkhoz és az újratalálkozáshoz!

A legjobbakat kívánom Önöknek!
Barátsággal:

MIT TUD A KIADVÁNY?

Szerettük volna, ha nem pusztán digitálisan érhető el a Radnóti Magazin, hanem életre kel, megmozdul, interaktív lesz. Számos helyen kattinthatóvá tettük kiad-

ványunkat annak érdekében, hogy még színesebbé és élményszerűbbé tegyük az olvasást, hallgatást és a vizuális befogadást. Kisfilmek, videóinterjúk, gifek és hivatkozások teszik változatossá a Radnóti Színház 2020|2021-es évadáról szóló újságot. Ezek a tartalmak az alábbi módokon érhetőek el:

Kattints ide és böngéssz át a közvetítéseinket!

Egy mondattal vagy egy ikonnal jelöltük, hogyan lehet elérni az interaktív tartalmakat.

32 **1 KÉRDÉS**
Schneider Zoltán

Kattinthatóvá tettük a tartalomjegyzéket, azonnal „odalapozhat” a kívánt tartalomra.

Az előadások plakátjainak mozgó változatát is betettük a kiadványba (premier után lesz elérhető).

Az interjúkat a rendezőkkel most videóinterjú formájában készítettük el a kiadványba, kattintásra megtekinthetők.

Beágyaztuk a bemutatóink előzeteseit (ahol még hiányzik, ott a premier után válik elérhetővé a tartalom).

Kattintásra megnézhető az előadás képgalériája (ahol még hiányzik, ott a premier után válik elérhetővé a tartalom).

Ez az ikon kattintásra elvezet az előadás aloldalára, a színház honlapjára.

Közvetlenül felhívható a színház a telefonikorra kattintással.

A borítékra kattintva máris e-mail-kapcsolatba kerülhetünk.

SCHWECHTJE MIHÁLY
GINA

Rendező: Schwechtje Mihály

2020
–
2021

FRIEDRICH SCHILLER
DON CARLOS

Rendező: Nagy Péter István

A KÉPRE
KATTINTVA
ÍZELÍTŐT
ADUNK AZ
ELŐADÁSRÓL

SHELAGH DELANEY
EGY CSEPP MÉZ

Rendező: Valló Péter

ROBERTO BOLAÑO
VAD NYOMOZÓK

Rendező: Kelemen Kristóf

ez
a már
tegnap
újra

„Egy ember kígyókkal játszik”

(Celan-Lator László: *Halálfűga*)

TAKÁCS

ZSUZSA

A sima szájon kibukó szavak,
az árulásra mindig készek,
a Gazda arcán átránduló mosolyt
épp ők ne fejtenék meg?
Szememet a könny befutja, mondhatnám,
de érzelegni mégse kezdek,
ez már a jövő, ez már a kezdet:
„egy ember kígyókkal játszik”,
s a folytatást betéve ismerem.

Nemrég volt Halottak Napja.
Gyertyát gyújtottam értetek,
kik nemrég még voltatok, de érzelegni
mégsem akarok. Szememet a könny
befutja: ez már a tegnap újra.
Egy ember kígyókkal játszik...
előfüttyenti kutyáit.
A szavak előtte csúsznak-másznak.
A vírusok a Duna jegén koronáznak.

A Gazda minden határon túllép.
A szavak előtte csúsznak-másznak.
A vírusok a Duna jegén koronáznak.

Mit gondolsz a megalkuvásról?

Min múlik, hogy áldozat vagy túlélő lesz valaki?

Az áldozatok és a túlélők között van egy fontos különbség. Az áldozatok meghaltak, a túlélők élnek. Én életpárti vagyok, szeretném addig húzni, amíg csak lehet, és végül szeretnék egyenes gerinccel meghalni. Hogy amikor az utolsó pillanatban visszatekintek az életemre, azt mondhassam: igen... megpróbáltam és mindent megtettem, amit akkori tudásom engedett. Azt hiszem, ez az egyik legnagyobb kihívás, amivel minden nap igyekszem elszámolni magamban.

Voltak helyzetek, amelyekben akartam ellenére, a beleegyezésem nélkül, erőszakkal törtek meg. Ilyenkor egy ideig magam is áldozattá váltam. A lényem egy kis része belehalt. A bennem lakó királylány üvegkoporsóba feküdt és vegetált. Ez idő alatt gondolkodtam, dolgoztam, barátkoztam, játszottam, bizonyítottam. Volt, amikor hosszú évek kemény munkája kellett hozzá, hogy megerősödjek, hogy végre kiköpjem az almát, ami a torkomon akadt és felkiáltok: MÉG ÉLEK! Amikor megerősödtem, mindig meghívtam az esküvőmre a gonosz mostohát, és szembesítettem

tettével. Nem bántottam, csak jelen voltam. Én hófehérben, ő vascipőben. Ilyenkor a mostohám mindig holtan rogyott össze dühében vagy szégyenében. Én pedig megszűntem áldozatnak lenni. Túlélővé váltam, aki legyőzte a démonait, mert szembenézett a félelmeivel, és egy újfajta tudással gazdagodott. Feltettem és megválaszoltam a költőinek szánt nagyon is valós kérdéseket: „Minek mentem oda? Mit hibáztam? Ma mit tennék másképp?” És közben nem mentettem fel a gonosz mostohát. Tudtam, hogy az ő bűnére nem adhat felmentést az én kiszolgáltatottságom vagy naivitásom. Áldozat tehát akkor leszel, ha nem tudsz megbocsátani magadnak, és ezzel a mostoha pártját fogod. Túlélő pedig akkor, ha elfogadod, hogy így történt,

hogy mindent megtettél, és tudod, hogy legközelebb hogyan alakítsd másképp a sorsodat.

Könnyű volna a fentiek alapján azt mondani, hogy a megalkuvás csak akkor bűn, ha saját haszonért, félelemből, kényelemből és mások ellen történik, mások eltiprásáért. Ha a saját vagy mások életét mented vele, akkor evolúciós erény, a túlélés záloga. Ezt viszont nem merem így kijelenteni. Hosszas társadalmi konzultációra és konkrét példákról való elmélkedésre volna szükség, hogy bármit kijelenthessünk erről a kérdéstről. Ide tartozik a sonderkommandósok, a III/III-asok, a bántalmazott anyák és apák kérdése és még sok más. Szerencsére a színház, a művészet foglalkozik ezekkel a kérdésekkel, és igyekszik nehéz morális helyzeteket előítéletek nélkül bemutatni. Mármint a jó színház...

Az én életemben legutóbb az SZFE ügye kapart fel egy ilyen sebet, amikor el kellett döntenem: hagyom, hogy másokkal is megtörténjen az a rémálom, amit nekem kellett elszenvednem Kaposváron, vagy megpróbálok többet tenni, mint akkor.

SÓPRÓ
ELIZA

egy kérdés

IGYEKEK HAZZ
● OLYAN NŐBE
BELESZER ETNI,

AKI
NEM
CSAK
AFEJEDBEN
LÉTEZIK

CSAPODÁROK

RUZANTE (Angelo Beolco)

A CSAPODÁR MADÁRKA című műve alapján

ÍRTA: **PEER KRISZTIÁN**

SZEREPOSZTÁS

RUZANTE

RUSZNÁK ANDRÁS

ANTONIO

BÁLINT ANDRÁS

BETIA

SODRÓ ELIZA

MENATO

PÁL ANDRÁS

TONIN

BAKI DÁNIEL

KÖZREMŰKÖDIK:

ROZS TAMÁS

ALKOTÓK

Dramaturg:

Sándor Júlia

Jelmeztervező:

Kovács Andrea

Díszlettervező:

Slárku Anett

Zene:

Rozs Tamás

Ügyelő:

Kónya József

Súgó:

Andrási Kata

A rendező munkatársa:

Hatvani Monika

Rendező:

SZŐCS ARTUR

„Miféle középkor ez? Könnyű kitalálni: sötét. Mert egy dolog a röneszansz, és más az, hogy mi látszik abból vidéken meg a periférián. Itt még ötszáz évet várni kell arra, hogy az értelem fénye bevilágítsa a feudális éjszakát. De ezt is kívárvuk, nem igaz?”

14 éven aluliaknak
nem ajánlott.

Hiába telt el a keletkezése óta csaknem ötszáz év, Angelo Beolco, közismertebb nevén Ruzante komédiája, *A csapodár madárka*, vagyis a fiatal feleség és az őt körülgyeskedő és -udvaroló három férfi, a férj, a koma és a katona széles ecsetvonásokkal megfestett vígjátéki története a mai napig a színpadok kedvelt darabja. Bár a maga korában nem egyszer illetlennek bélyegzett reneszánsz komédia korának jellegzetes paraszti és városi figuráit ábrázolja vaskos realizmussal, mégis olyan képet fest az emberi esendőségről, amely minden kor számára ismerőssé teszi. A Radnóti számára a friss Baumgarten-díjas Peer Krisztián, a kortárs magyar költészet különleges hangú alkotója készített a darabból új átiratot. Peer könnyed szemtelenséggel reflektál a darab keletkezésének korára és az azóta eltelt időre; átiratában a korabeli figurák ügyeskedései és viszonyai kortárs életfilozófiák és kapcsolati dinamikák sűrűjében jelennek meg. A Radnótiban először rendező Szőcs Artur ebből az újragondolt, az embert gyarlóságában is szeretetteli humorral megmutató, szerkesztésében ízig-vérig ruzantei darabból készített magunkkal játékos szembenézésre készítő előadást.

BEMUTATÓ

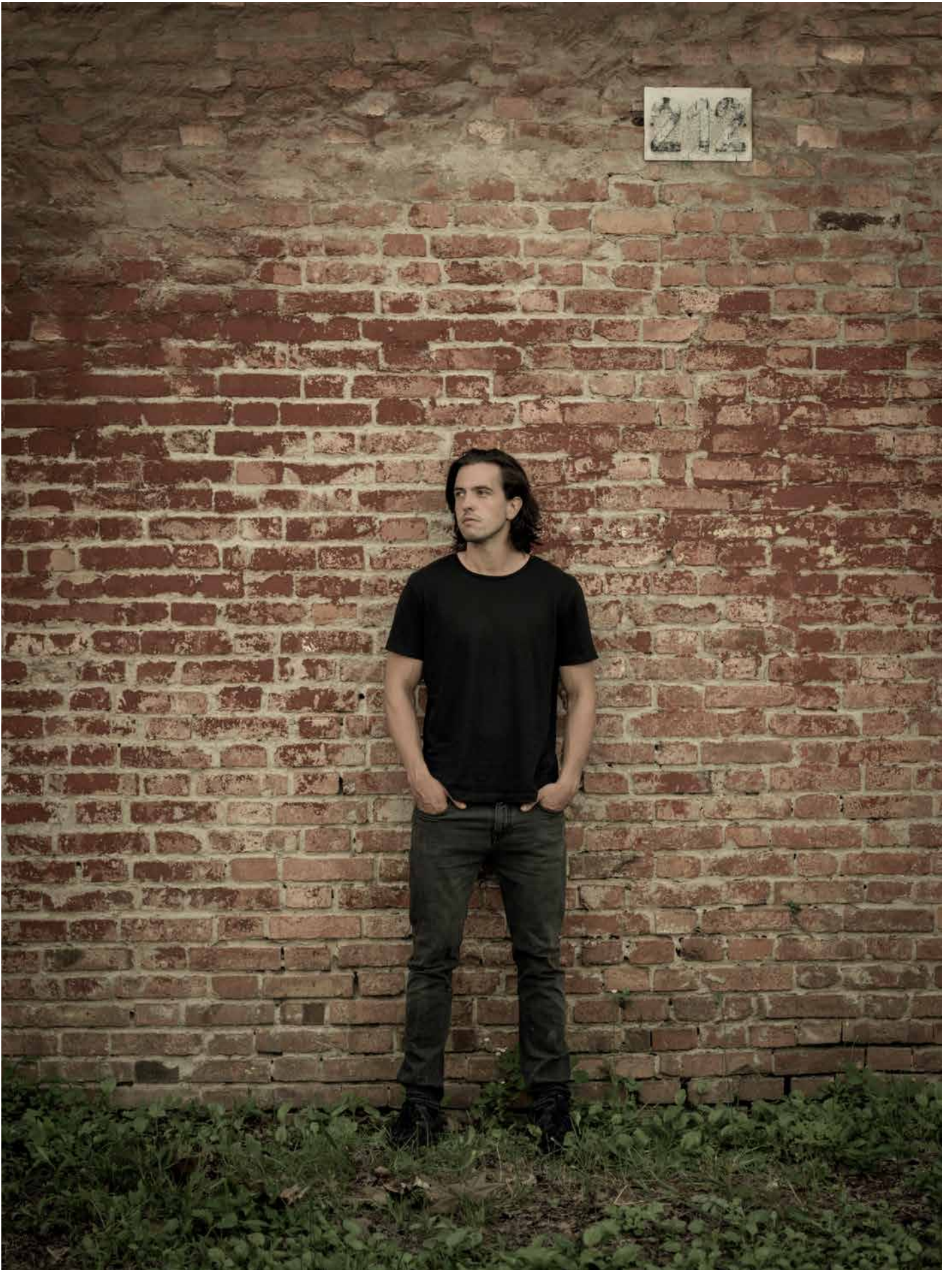
2020. szeptember 13.

HELYSZÍN

Radnóti Színház

egy kérdés

PÁL
ANDRÁS

Mindannyiunk számára ismerős a helyzet, amikor a hétköznapi életet valami rendkívüli felülírja. Amikor a megannyi „egy kérdés” közül valamelyik előretolódik, és arra kényszerít, hogy vele foglalkozzunk. Épp ezért, a szakmámat és a színművészek hazai képzését szétfeszítő helyzetben úgy érzem, akkor tudok önzonos maradni, ha arra hívom most fel a figyelmet, ami számomra minden kérdés előterébe furakodott: mindarra, ami jelenleg az SZFE körül történik. Engedjék meg, hogy most én kérdezzek önöktől:

Hogy vannak?

Színpad háború után

– a lázadó Színművészetiseknek –

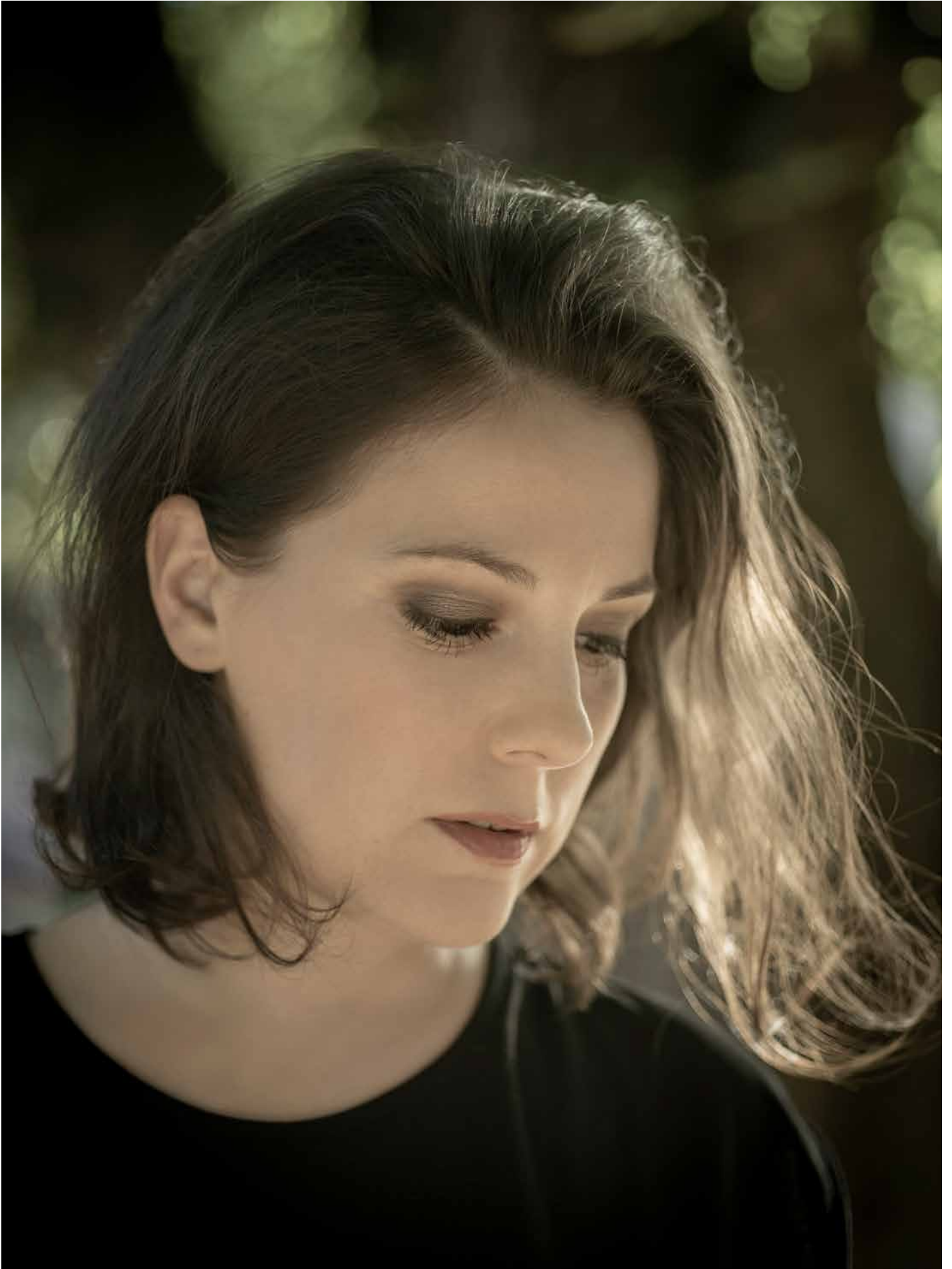
FALCSIK

MARI

Egy fényes őszön az este
megfojtott minden csillagot.
Nap nyugatra, Hold keletre
gurult le, halál zakatolt
a völgybe, körben keresve,
miből darálhat durva port
még egy szusszal, mit lehetne
semmibe fújni, ami volt
és nem lesz. Az ember leste,
nem nyüszített már, hallgatott,
nem értve, hogyan nem értette meg előbb,
hogy most, most veszíti el újra mindenét.

Aztán csönd. A kőszótébe
félénken belemocorog.
Emeli szemét az égre
– de csak hogy lássa, a romok
mint meredeznek kiégve:
ez templom volt, az otthonok,
ott a színház hűlt helyére
robbant foghíjas széksorok.
Lépcső: a színpad túlélte.
Kezdheth rá univerzumot
képzelni, hogy legyen, vak gödörbe zenét,
míg nincs, csinálni, hogy meglássa kezdetét.

„A legnagyobb mínusszal sírba szállni, az a legpluszosabb élet, amit ismerek.” – Mit gondolsz a *Csapodárok* e mondatáról?

Különböző értékek alapján tájékozódunk össze- és visszafonódó ösvényeink rögzös vagy rögmentes száguldó checkpoint-jain. Néha megállunk, fejkavarva-va-karatlan, ott az idő értékváltást idézhet elő. Van, aki még 50 éve el sem indult, várja a hívő klasszált szelet, és van sok, aki már egy embertesthosszal legyőzte önnönmagát. Az élet idő, és a kérdésre válaszoltam.

Neked mi az életfilozófiád?

egy kérdés

RUSZNAK
ANDRÁS

„Nincs a világon se jó, se rossz: gondolkozás teszi azzá.” (Hamlet)

Mit jelent neked az a szó, hogy újra?

Hála istennek még hetvenhárom évesen is megfordul a fejemben, hogy mit lehet még újra. Az biztos, hogy nem fogok már újra jól tudni franciául, amit valaha tudtam, és nem fogok már újra megtanulni zongorázni, amit kiskoromban tanultam. Az újrakezdésről eszembe jut az állandósult vágyam, hogy újrarendezzem a szobámat, amire életem során a huszonhárom költözéssel bőven volt lehetőségem. Mégis megmaradt ennek az öröme, a változatosságé, meg hogy ezért tegyek is valamit. Én szeretek újrakezdeni. Újragondolni az életemet, ránézni a jelenre és meglátni, mit lehetne még változtatni magamon, a környezetemen. Ha most újrakezdehetném az egész életet, az lenne a vágyam, hogy legyen egy nagyobb családom. Csodálatos, hogy van egy fiam, de nekem nem volt részem a nagy

asztalnál megterített, gyertyafényes, zajos közös ünnepekben. Rengeteget utaznék, ha újra megszületnék. Hogy most mit tudok újra? Újragondolom az életmódomat, amit persze meghatároz a szakmám. Jobban oda kell figyelnem az egészségemre. Régen kirándultam, úsztam, ezeket újra kell kezdenem, bár már lehet, hogy nincs is kivel és nem is bírja a térdem... Újra felvenném a kapcsolatot a régi barátokkal, akik nem is tudom, hogy élnek-e még. A minap felhívott Lázár Kati, akivel ezer éve nem beszéltünk, és annyira jó volt. Jó volt újra egymással szót váltanunk.

Az újrakezdés nincs korhoz kötve. Bármit lehet, amit az egészséged és a fizikai állapotod megenged.

MARTIN
MÁRTA

egy kérdés

Hogyan képzeled el a jövőt?

Hogyan képzelem el a jövőt itt a színházban, az országban, a bolygón? Általában optimista vagyok, de most egy kicsit megijedtem. A lassan ötvenéves pályámon nem kellett ilyet megélni, hogy le kellett állni. Megrázó volt számomra, gondolom a nézőknek is.

Attól félek, hogy semmi nem fog már ugyanúgy visszatérni, nekem már nincs sok időm, nekem nem mindegy, hogy kimarad egy húsvét, egy anyák napja, egy görögországi nyaralás. A tizenhárom éves éves unokámat kérdeztem arról, hogy ti ezt hogyan élitek meg, mire azt válaszolta okosan, hogy *tudod, Márta mama, nekünk ezzel sajnos meg kell tanulnunk együtt élni, mert mostantól majd mindig lesz egy újabb vírus, mindig lesz egy újabb háború, amit nekünk kell leküzdeni.*

GINA

SZERZŐ: **SCHWECHTJE MIHÁLY**

SZEREPOSZTÁS

MAKÁNY KRISZTINA
TÖRÖK-ILLYÉS ORSOLYA

BOROS ATTILA, A FÉRJE
LÁSZLÓ ZSOLT

BOROS ÁKOS, A FIUK
NAGY MÁRK

JANI
SCHNEIDER ZOLTÁN

NYOMOZÓNŐ
MARTIN MÁRTA

PIROSKA
MOLDVAI KISS ANDREA

BOGI
HAJDU LUJZA |
KIZLINGER LILLA

ALKOTÓK

Dramaturg:
Kelemen Kristóf

Jelmeztervező:
Ignjatovic Kristina

Díszlettervező:
Izsák Lili

Súgó:
Farkas Erzsébet

A rendező munkatársa:
Ari Zsófi

Rendező:
SCHWECHTJE MIHÁLY

„Ránézek és teljesen idegennek tűnik. Ijesztő, hogy fogalmam sincs, mi kavarog benne.”

Nem lehet rosszat mondani a vidéken elő Boros családról: konzolidált, értelmiségi, vegán étrendet követő emberek, még akkor is, ha a mai Magyarországon csak a kis családok játékszabályai szerint tudnak boldogulni. Egy este, amikor áthívják vacsorára egykori barátjukat, az azóta befolyásossá vált vízilabdaedzőt, történetük nem várt fordulatot vesz. Az éjszaka közepén egy nyomozónő állít be hozzájuk, és közli, hogy a fiukat, és vele együtt az egész vízilabdacsapatot letartóztatták egy kiskorú lány bántalmazási ügyében. A kisvárosban hamarosan mindenki tudomást szerez az esetről, a szülők pedig harcba kezdenek a fiuk védelmében. A közvélemény azonban nem kíméletes – senkivel sem. A bűn és a felelősség kérdéseit feszegető történetben azt követhetjük végig, hogy ebben az extrém élethelyzetben a családtagok hogyan szembesülnek egymással, végeredményben pedig önmagukkal.

Az előadás írója és rendezője Schwechtje Mihály, akit filmrendezőként ismer a közönség, de másfél éve fut nagy sikerrel a Jurányiban Az örökség című színházi produkciója, amelyért elnyerte a Kortárs Magyar Dráma-díjat. 2018-ban került a mozikba első nagyjátékfilmje, a tinédzserek elleni internetes zaklatásokkal foglalkozó *Remélem legközelebb sikerül meghalnod* ☺, amely a Magyar Filmkritikusok Szövetségének legjobb forgatókönyv és legjobb elsőfilm díját érdemelte ki. Schwechtje Mihály a saját módszerével dolgozott a Radnótiban: a szöveggel a próbafolyamat alatt a színészekkel együttműködve, az ő improvizációik alapján írta.

BEMUTATÓ

2020. szeptember 26.

HELYSZÍN

Radnóti Tesla Labor
VII. kerület, Kazinczy u. 21., II. emelet
az EMMI támogatásával

GINA

egy kérdés

SCHNEIDER
ZOLTÁN

Miként születnél újra, ha választhatnál?

Szívem szerint tigris lennék, mert úgy képzem, nekik nyugodt életük van. A hím tigrisek egyedül élnek, megszerzik maguknak a kaját, és szép állatok, nagydarabok. Mondjuk, szívesen lennék szibériai tigris, ott még hűvös is van. Ha növény, akkor biztos, hogy évelő lennék. Nem tudom, hogy érdekelnének-e annyira az embertársaim – már akik maradnak –, hogy haszonnövény legyek, de ha igen, akkor valamilyen bogyós. Igazából olyan növénynek kellene lenni, ami évelő, tüskés – így nehéz hozzájutni –, de ad gyümölcsöt, fogyasztható termést. Viszont ha rossz időpontban szedik, akkor mérgező – nem tudom, hogy van-e ilyen. És a csigák is szeressék nagyon, hogy aztán szépen beledögöljenek.

Szívesen éltem volna a lovagkorban: kardot elő és hadd szóljon! Reménytelen szerelem, becsület, az adott szó még ér valamit, harcolsz a jó szolgálatában, szerelmes leszel, belső vajúdások, ostorozod magadat, inkább elmész a háborúba – baromi jó! Önellátó

gazdálkodó is lennék, de sajnos egyre kevésbé hiszek abban, hogy ez egy működőképes életforma: valamit nem tudsz kikerülni, például a benzint, amivel, mondjuk, üzemeltetsz egy aggregátort, hogy áramod legyen. Sok minden elhagyható, nem kell gáz, villany se kell, de bizonyos dolgokat nem lehet megúszni, és ahhoz, hogy megérje, akkora területen kellene gazdálkodnod, hogy azt már nem bírnád egyedül, de nagyobb embermennyiséget meg nem tudnál ellátni. És akkor nem is beszéltünk arról, hogy mi van, ha nem ideálisak a körülmények. Az ideális azt jelenti, hogy váltakoznak az évszakok, a tél megöli a kártevőket, tavasszal minden virágzik, nyáron meleg van, de van elég eső is, tehát ha minden környezeti adottság megfelelő. Ez esetben például a fák örökké élnének (meg persze a tüskés, bogyós növények) – ebbe döbbenetes belegondolni, nem?

Fekete kagyló

SCHEIN

GÁBOR

Végül ilyen fekete kagylókká változunk.
Kiszáradt kecskekörmökké.
Vagy adjak magunknak jobb esélyt?
Gyöngyházfényű sisakcsigává Indiában.
Egy kislány fölemel téged, odatapaszt a füléhez,
hogyan megtudja, milyen hangja volt
a mi időnkben a Tejútnak,
milyen hangja volt a 75-ös trolibusznak,
hogyan szerettük egymást.
Az ősidők vadabb isteneit mi nem ismertük.
Nem hódítottuk vissza zümmögésük kaptárgalaxisát,
mások lettek az illúzióink.
Az emlékezet a jövő felől elsötétült.
Nincs, aki összehajtsa a háromszögletű eget,
és nincs, aki a Holdat, mint egy régi húszfillérest,
még egyszer a tetők fölé pörgesse.
Talán ha nem a tudás,
az élet fáját választjuk.
De ne félj, a történet nem így ér véget.
Kettőkor, pontban éjjeli kettőkor
kiállok az ég korlátja alá,
jobb kezemben egy fekete kagyló,
bal kezemben egy fekete kagyló,
és nem kérdezem, miért késel,
és nem ígérem, hogy holnap megjövök.
Igen, végül ilyen fekete kagylókká változunk.
Ilyen kiszáradt kecskekörmökké.
Vagy adjak magunknak jobb esélyt?
Gyöngyházfényű sisakcsigává Indiában.
És minden fájdalom lefoszlik,
mielőtt emlékezni tudnánk rájuk.
Szeretném, ha tudnád, semmi sincs hiába.

Könnyen beilleszkedsz egy új közösségbe?

Úgy tapasztaltam, hogy egy közösséget az ember kívülről gyakran zártnak képzél, megfoghatatlannak, nehezen áttörhetőnek - de amikor a közelébe ér, az egész hirtelen elemeire bomolva mutatkozik meg. Az elemek pedig emberek, akik érdekesek, szerethetők, sajátosak. Egyéneként pedig köztük is ugyanúgy vannak különbségek, mint minden ember között. Ilyenkor megnyugszom, mert a helyzet onnantól kezdve inkább tűnik már ismerkedések sorozatának, mintsem egy új, egységes közegnek való megfelelés kényszerének.

Mikor érzed magadat kivülállóknak?

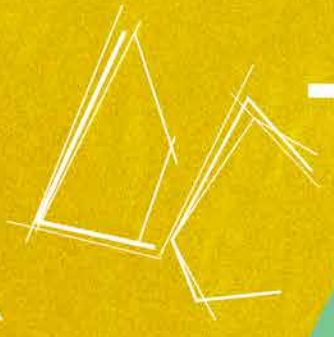
Ritkán érzem magamat kívülállóknak, de valószínűleg azért, mert nem szeretek magamra kívülállóként tekinteni. Nem zavar, ha valamit nem értek, inkább igyekszem türelmes lenni, és figyelek azokra a dolgokra, amik közelebb visznek egy új ember gondolkodásának megismeréséhez.

NAGY MÁRK
egy kérdés

H A A S Z Í -
V E D M Á R
E L F E L É J -
T E T T A Z
E M B E R E -
K É R T D ● -
B ● G N I -
A K K ● R
F Ü S T B E
S Z Á L L A Z
U T ● L S Ó ●
R E M É N Y I S

DON CARLOS

SZERZŐ: **FRIEDRICH SCHILLER**

SZEREPOSZTÁS

II. FÜLÖP, SPANYOL KIRÁLY
LÁSZLÓ ZSOLT

ERZSÉBET KIRÁLYNŐ
MÉSZÁROS BLANKA

DON CARLOS
NAGY MÁRK

POSA MÁRKI
BAKI DÁNIEL

EBOLI HERCEGNŐ
SODRÓ ELIZA

ALBA HERCEG
RUSZNÁK ANDRÁS

DOMINGO
PÁL ANDRÁS

LERMA GRÓF
GAZSÓ GYÖRGY

A FŐINKVIZÍTOR
M. KECSKÉS ANDRÁS

HENAREZ
GYULAI-ZÉKÁNY ISTVÁN

MONDECAR MÁRKINŐ
BERÉNYI NÓRA BLANKA EH.

ALKOTÓK

Dramaturg:
Sándor Júlia

Zene:
Dargay Marcell
Csizmás András

Díszlettervező:
Devich Botond

Jelmeztervező:
Giliga Ilka

Operatőr:
Vincze Alina |
Vaszari Júlia

Sound design:
Csizmás András

Ügyelő:
Kónya József

Súgó:
Farkas Erzsébet

A rendező munkatársa:
Ari Zsófi

Rendező:
NAGY PÉTER ISTVÁN

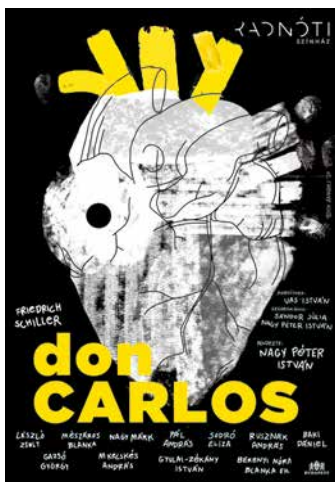
VAS ISTVÁN fordítása
alapján a szöveggönyvet
készítette **SÁNDOR JÚLIA**
és **NAGY PÉTER ISTVÁN**

1568-ban játszódik Schiller nagy klasszikusa, amelyben II. Fülöp spanyol király az inkvizícióra támaszkodva próbálja összetartani a világ legnagyobb keresztény birodalmát. Miközben az uralkodó rendszer a zászlajára tűzött értékrendet céljai érdekében önkényesen kifogatja és a másként gondolkodó fiataljait a cselekvés lehetőségétől teljesen elzárja, Németalföldön már készülődik az a szabadságmozgalom, amely kirobbantja Európa első polgári forradalmát. Egy zárt rendszer totalitásban, ahol a társadalmi szolidaritás leépült, a változtatás lehetőségébe vetett hit elveszett, néhány fiatal úgy dönt, hogy nekifeszül az őket és embertársaikat személyes szabadságukban korlátozó világnak. Szembekerül egymással király és alattvaló, férj és feleség, apa és fia. A *Don Carlos*ban elválaszthatatlan egymástól a politikai-, a családi- és a szerelmi tragédia.

A Schiller által új életet kapott történelmi alakok – a szerelmét és birodalmát féltő öregedő önkényuralkodó; a kényszerű kiskorúságban tartott, szeretetre és elfogadásra vágyó trónörökös; a férfiak uralta világban saját autonómiájáért küzdő királynő; a nép szabadságáért és önrendelkezéséért síkra szálló márk és az előrejutásért vagy épp túlélésért minden eszközt megragadó udvarbeliek – lehetnének akár a mi kortársaink is. A nagy német klasszikus a Radnótiban új szövegváltozatban, fiatal alkotócsapat és a társulat munkájaként kerül színre.

HELYSZÍN

Radnóti Színház

DON CARLOS

Miben vagy más, mint
a saját apád?

Miben szeretnéd,
hogy a gyerekeid mások
legyen, mint te?

ILÁSZLÓ
ZSÓLT
egy kérdés

Magas vagyok és vékony, ő alacsony, izmos, sűrű volt. Ő a sört szerette, én borozgatni szoktam. Ő szorgalmas, dolgozó ember volt, én rest vagyok. Minden másban hasonlítunk.

Ennyi.

Sokat dolgozott, túl keveset voltunk együtt. A „nagy” életben való elindulásunk homlokegyenest különbözött. Ezt neki köszönhetem. Operatőr szeretett volna lenni. A szülei nem engedték. Gyári munkás lett. Majd kitalálta magának, hogy ha nem fényképezheti a filmeket, akkor vetíteni fogja azokat. Másodállásban mozigépész lett. Pótcselekvés. Megfogadta magának, hogy a fiai életébe nem fog beleszólni. Így lett a bátyám testnevelő tanár és edző, én meg az, ami... Legalább azt csináljuk, amit kamaszkorunk táján kitaláltunk magunknak. És ez nem kevés útravaló.

A gyermekeim szépek, okosak, érzékenyek (talán túlságosan is). Szeretem őket. Ellentétben magammal.

Azt szeretném, hogy ne legyen bennük megfelelési kényszer. Az kártékony.

Legyenek szabadok, lazák, szarjanak mindenre, és élvezzék ki az életük minden egyes percét.

Ennyi.

Szeretnék szántani

Menjünk a jövőbe újra vissza,
mint aki döntése levét megissza,
mint aki összeszedi magát végre,
félelem nélkül néz föl az égre.

Menjünk a jövőbe vissza újra,
bizakodóan összegyúrva
rém visszatérő álmainkat,
hátha előre, hátra is hat.

Határozottan lépünk előre,
bárhová, mindaddig, amíg jövőre,
természet szerinti sebbel, lobbal,
szemérmetlenül ballal, vagy jobbal.

Jövőre veled, újra, és itt,
bámuljuk egymás lázálmait:
ez honnan bújt elő, azt honnan szedted,
amott meg miféle teremtmény repked?

Menjünk csak, menjünk. A világ leállt.
Lehet-e kicselezni a halált?!
Lehet-e, lehet-e szoborrá fagyva
bérletet váltani bűvészkalapra?

Itt egy oroszlán, ott egy nyuszi.
Szeretnék hat ökröt elhajtani.
Hányadik esélyünk jóra, szépre?
Lehet-e, lehet-e játszani végre?

LÁSZLÓ

NOÉMI

Szerinted mennyire vagyunk szolidárisak egymással?

Kétségbeesve nézem, hogy lassan intézményesített szinten csőllátásra van trenírozva egy egész társadalom, hogy elveszíti az érzékei nagy részét, és csak a saját érdekei mentén tud gondolkodni. Nem az a szolidaritás, amikor egy ügy mellé állok a saját érdekemben, hanem az, amikor érdek nélkül vagyok empátikus.

De válság van, az egész világon. A Föld is bajban van, és ezen nagymértékben csak azok változtathatnának, akiknél a pénz és a hatalom van. Ők meg inkább a jó erőket is egymásnak feszítik, mert az érdekük ezt kívánja. Látjuk, hogy a védtelenek még védtelenebbekké válnak.

Hogy mindenki inkább magával van elfoglalva, mint betegség vagy gyász idején. Ilyenkor nehéz kinézni magunkból, meglátni a másikat és empátikusnak lenni. Hogy ki mennyire szolidáris, az neveltetés- és személyiségfüggő. Van, akinek eredendően nincsenek csápjai a szolidaritásra. Vagy egyszerűen figyelmetlen. De ez egy készség, ami ejleszhető. Az átlagember csak azt érzi, hogy elengedték a kezét. Bár a felelősségteljes emberben van szolidaritás, de ennek a képességnek a jövője egyre kétségesebb az elengedett kezek miatt.

A szolidaritás a legemberibb kapocs két fél között, amelyben mindannyian jól érezzük magunkat. Tudatosan jól cselekedni nem csak jó érzés, felemelő és hasznos is. Hatalmas ereje lehet a szolidaritásnak, és nagyon fájó tud lenni a hiánya.

Miért áruljuk el egymást?

A legtöbb árulás félelemből vagy önvédelemből történik, de attól még árulás. Ha módunkban áll kiállni másokért vagy épp magunkért, de ezt mégsem tesszük meg, azzal sérülünk és magunkat is eláruljuk. Ezek a sérülések pedig hegeket okoznak egyéni és társadalmi szinten. Kurázsi mama nagy visszavonulása ez: látja, tudja, hogy igaza van, de már nem áll ki érte - nem félelemből, hanem mert nem akarja, hogy további atrocitás érje. Igazi kitettséghelyzet ez.

Hogy egy másik emberért felelősséget vállaljon valaki, bátorság és morális tartás kérdése. Ismerek egy falut, ahol az '50-es években nem vitt el senkit a fekete autó, mert az emberek védték, tartották egymást, és ezt a szolidaritást a közösség élén álló vezető hitelesítette. Én ragaszkodom a gyökereimhez, a kultúrámhoz, az értékrendemhez, és árulásnak élem meg, hogy ezek ma áldozatul esnek a populista vadászat során.

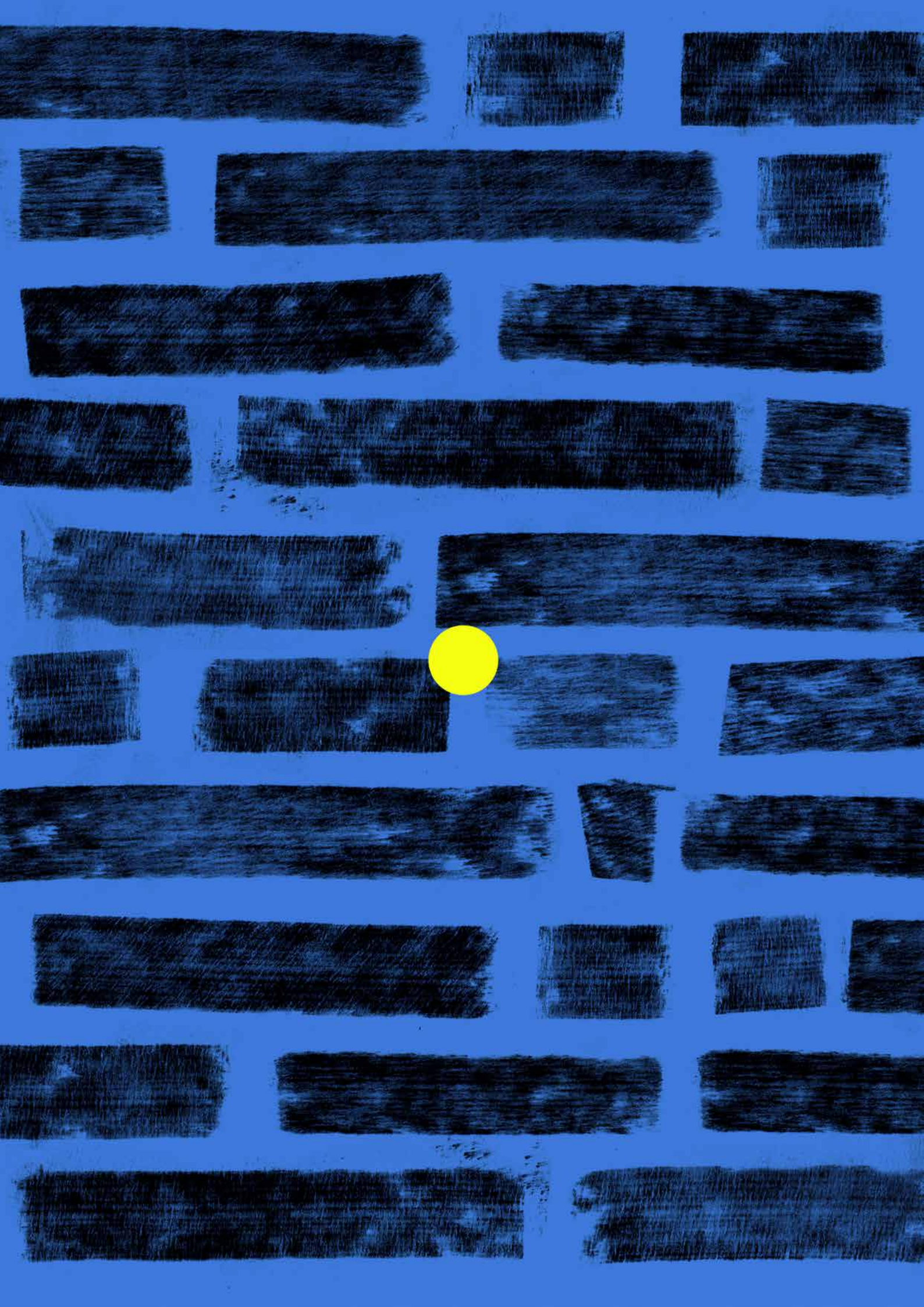

egy kérdés

EGY CSEPP MÉZ

SZERZŐ: **SHELAGH DELANEY**

SZEREPOSZTÁS

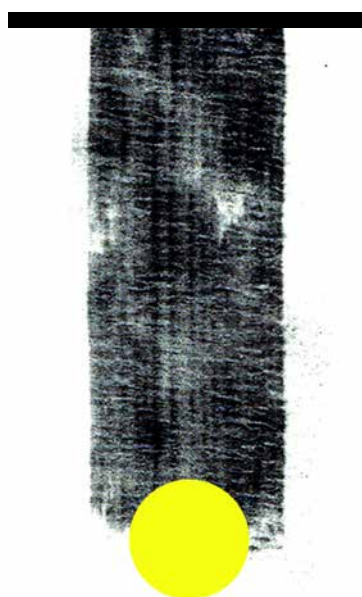
JO
MÉSZÁROS BLANKA
 HELEN
KOVÁTS ADÉL
 PETER
RUSZNÁK ANDRÁS
 FIÚ
BAKI DÁNIEL
 GEOFF
POROGI ÁDÁM

ALKOTÓK

Dramaturg:
Hárs Anna
 Zenei munkatárs:
Badics András
 Díszlettervező:
Horváth Jenny
 Jelmeztervező:
Benedek Mari
 Ügyelő:
Kónya József
 Súlygó:
Farkas Erzsébet
 A rendező munkatársa:
Hatvani Monika
 Rendező:
VALLÓ PÉTER

Fordította-átdolgozta:
TOTTH BENEDEK

A színdarabot Magyarországon
 a **THEATRUM MUNDI** Színházi és
 Irodalmi Ügynökség képviseli.

HELYSZÍN

Radnóti Színház

Shelagh Delaney hősei marginalizált alakok. A szegénység, a másság, a kirekesztett lét fojtogató közegében próbálnak boldogulni – ki ahogyan tud. Jo fiatalsága minden erejével és romlatlanságával élni akar, alkotni, szeretni. Anyja, Helen cinikus és kiábrándult; ő már elrontotta az életét, de kétségbeesetten kapkod a boldogság illúziója után. Mindenki hajt valamit, mindenki menekül valami elől. És közben mindenki tudja: lehet álmodni és álmodozni, megízlelni a mézet, de a társadalom kereteit szétfeszíteni lehetetlen – az ötvenes évek Anglijában éppúgy, mint ma Magyarországon. Az *Egy csepp méz* humorral, részvétellel és indulattal megírt pontos és érzékeny láttelep.

Joan Littlewood, angol rendező és drámaíró, akit a modern színház anyjának is neveznek, 1958-ban kapott egy levelet, és hozzá mellékelve egy színdarabot egy tizenkilenc éves lánytól, Shelagh Delaneytől. A lány saját bevallása szerint két héttel korábban még azt sem tudta, mi a színház, de egy barátjával megnézte Terence Rattigan *Variáció egy témára* című darabjának előadását, és úgy érezte, tudna ennél jobbat írni. Megírta hát tíz nap alatt az *Egy csepp méz*-t.

Littlewoodot lenyűgözte az írás. Mint mondta, a „dühös fiatalok”-nak nevezett munkás- és középosztálybeli írói csoportosulással szemben Delaney tudja, miért dühös. Úgy döntött, színpadra állítja művét. Egy évvel később már a West Enden volt a darab, majd a Broadwayn, aztán film készült belőle: a „free cinema” egyik emblemikus alkotása, Tony Richardson rendezésében.

EGY CSEPP MÉZ

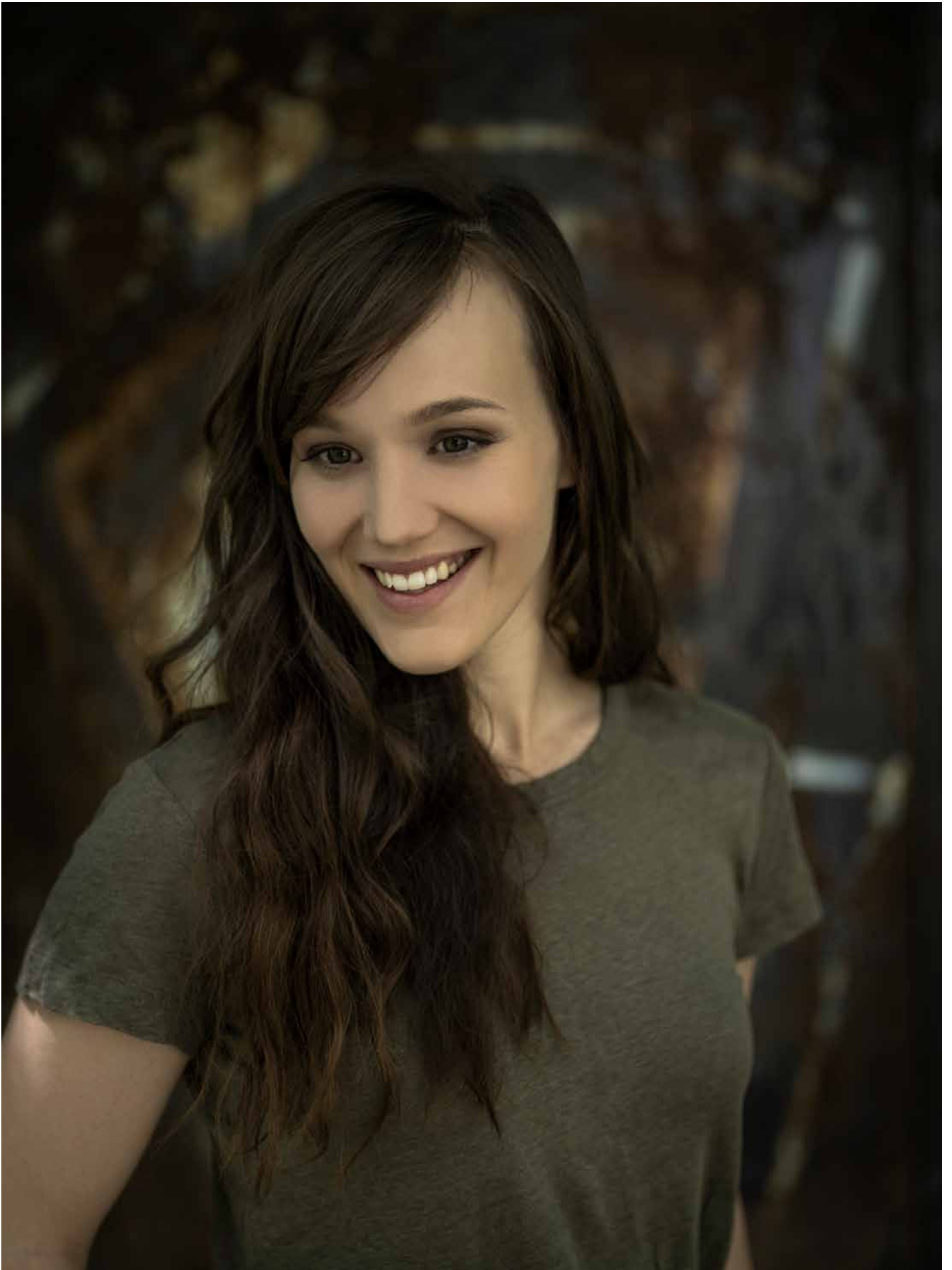

Mit tanulnál meg szívesen az idősebb generációtól?

Amit szívesen tanulok tőlük, az az életem tartó szakmai alázat. Idősebb kollégáimon látom, hogy nagyon jól bánnak az idejükkel, az energiáikkal, nyilván ez egy több évtizedes tapasztalat eredménye is. Többször hallottam tőlük, hogy ha a takarásban vagy egy forgatáson megtehetem, hogy üljek vagy fekédjek, mindenképpen használjam ki a pihenés lehetőségét. Eleinte zavarban voltam ettől: hogyan ülhetnék, ha körülöttem dolgoznak? Álltam és jelezni akartam, hogy bármikor ugrásra kész vagyok. De rájöttem, hogy ez sokkal fárasztóbb, és sokkal több energiámat emészti fel, hiszen relaxálás közben is ugyanúgy a jelenben tarthatom magam, egyfajta nyugodt felkészültségben. Az olvasottságukat is irigyelem, és azt, ahogyan szellemileg folyamatosan frissen tartják magukat.

MÉSZÁROS
A BLANKA
egy kérdés.

Mit tanulnál szívesen a mai fiataloktól? Mi az, amit ők megtanulhatnának a te generációdtól?

És akkor mindig eljön az évad vége, amikor még mindig szeretjük egymást, még az elviselhetőség határán épphogy innen, és még köszönettel válaszolunk kollégáinknak, amikor azt mondják, hogy szerintem ebben a jelenetben még azt kéne..., szóval a kollegiális bárányság, és ki kell mondjam, szereteténység, így igen, az éhség tart össze minket, persze a szeretet is, tehát az évadok végén már várjuk azt, hogy végre egy kicsit azt csináljuk esténként, amit akarunk, mert ettől érezzük magunkat szabadnak, de ez csacsóság, mert az ember nem akkor szabad, amikor azt csinálja, amit akar, hanem akkor, amikor nem csinálja azt, amit nem akar, ugye, milyen pontos, tehát a színész sem szabad ember, mert, és akkor nem boncolgatnám, szóval, visszatérve az elején fölvetett végére, ami a szabadság kezdetét jelentené, akkor kis idő múlva szokott jönni egy rendkívül óvatos e-mail, miszerint tudod, van ez az évados kiadvány, amibe kéne írnod valamit, és akkor elhangzik egy hülye kérdés, miszerint, a kérdés nem is oly lényeges, szerintem, mert az a lényeg, hogy a színház művésze megnyilatkozzon, az imidzsfortózási mellékleteként, persze ki-ki, természetesen, úgy-ahogy, mintha a színész eddigi működése nem keltene egy érzetet, egy képet arról, hogy az a színész mit is gondol a világról, én az érdeklődő újságírónak is azt szoktam mondani, hogy aki látta az eddigi szerepeimet, az mindent tud rólam, mert én, ahogy

azt Bodnár tanár úrtól tanultam, azaz az egyetlen lehetséges módon, magamról szoktam beszélni, persze tudomásul véve, hogy ez mások szándéka is a színpadon, de hát így áll fel egy jól kiosztott előadás, persze nem mindig van ez így, mint ahogy senki sem tökéletes, az életben semmi sem tökéletes, mint ahogy a közel-keleti kilimet szövők is szándékosan szőnek hibát az alkotásaikba, mondván, hogy csak Allah alkothat tökéletest, no, és akkor ennek fényében jön a kérdés, aki ezt a fényt félreérti, az egyéb gonoszságokra is képes, szóval hogy a mai fiatalokhoz való viszonyom, véleményem, viszonyulásom, no, kérem, és ez most fontos lesz, amit mondom, miszerint még fiatalkoromban megfogadtam, hogy sose mondom olyat, hogy „bezzeg a mi időnkben”, mert akkor se tudtam mit kezdeni ezzel a dologgal, mert nem éltem az ő korukba, és majd ha idős leszek, akkor én pontosan ebbe a helyzetbe fogok kerülni, hogy lebácsiznak, leöregednek, megmosolyognak, amiért a múltból beszélek, nem, nem beszélek a múltból, arról sem, hogy milyenek a fiatal kollégáim, szeretem őket, úgy ahogy vannak, szeretem az ambícióikat, a trehányágukat, és azt, hogy elviselik az én hülyeségeimet, és azt, hogy gyakran erőt meríthetek belőlük, és talán ők sem utálnak engem oly gyakran, ez a legtöbb, amit tehetünk egymásért, gondolom én, mert én nem olyan vagyok, mint egy jó könyv, ami nevel, tanít, szórakoztat.

**GAZSÓ
GYÖRGY**

egy kérdés

magra találni

KÁLLAY
ESZTER

a vasárnapok hónapja volt. azon gondolkodott, mi történik a méhében. mindent úgy csinált, ahogy az öngondoskodás diktálta, az illóolajok, a jógamatrac, az arborétum. ott egyszer csak elsétált egy kísérleti növény mellett, töröten tárta fel magát, mint egy dühös gránátalma. hozzáérni tilos, még nem alakult ki egészen, nem tudni, mit tesz velünk. az árnyék és a fény simogatta az apró vörös terméseket, fel alá, fel alá. érezte, hogy lassan nedvesedik.

mi úszhat belül? érzi az apró vízgyűrűket, a belső lábtempót? nem tudta, hogy csak képzele-e a mozgást, de kinyújtott kézzel elkezdte filmezni a szelet, a fényt a gyümölcsön. addig tartotta a kamerát, amíg éles fájdalom állt be a karokba, mindkét váll elülső részébe.

most találok magamra, megöleltem a szelet, mondogatta, kifelé nyílt a holnap, a szakaszosan virágzó. minden este elalszom és a holnap magot talál majd, mélyen, bebújva a földsűrűbe, újonnan kicserélt paplanon öblítőillat.

feltöröm magam és én is feltörök majd, átbukom a nyíláson, nyitva leszek egészen. megállítja a felvételt, megy tovább.

Miben vagy más, mint a szüleid?

Milyen anya szeretnél lenni?

Édesapám befelé érző, kereső, örökké nyughatatlan lelke és édesanyám praktikus, mindenre megoldást találó, sugárzó személyisége biztosan találkoznak bennem. Az arányokat nem tudom, de az egyik nélkül nem lennék alkalmas a színészi pályára, a másik nélkül az életre. Azt hiszem. A többi pedig vagyok én magam, ami valamiért, valahogyan lettem. Minden, ami más. Vadabb, türelmetlenebb, érzelmesebb, szigorúbb, merengőbb. Mások a személyes hagyományaim, máshogy határozott meg a világ. Nem születtem se gyárvárosi, se falusi környezetbe, viszont jó dolgom lehetett a budai hegyekben. Mást jelent a küzdés, mást a valahova tartozás, mást az önátadás és mást a szabadság. Nem más szeretnék lenni, mint ők, tanulni szeretnék az elkövetett hibákból. Azt, hogy ez sikerült-e, majd a fiam elmeséli pár év múlva, aki remélem, inkább büszke lesz a hasonlóságokra, mintsem hogy mindenáron különbözni próbálna. Szeretném, ha szeretni tudná azt, aki ő maga. Szeretnék ehhez minden figyelmet, nem múltó kíváncsiságot, gyöngédséget, józanságot, békét és biztonságot megadni neki.

LOVAS
ROZI
egy kérdés

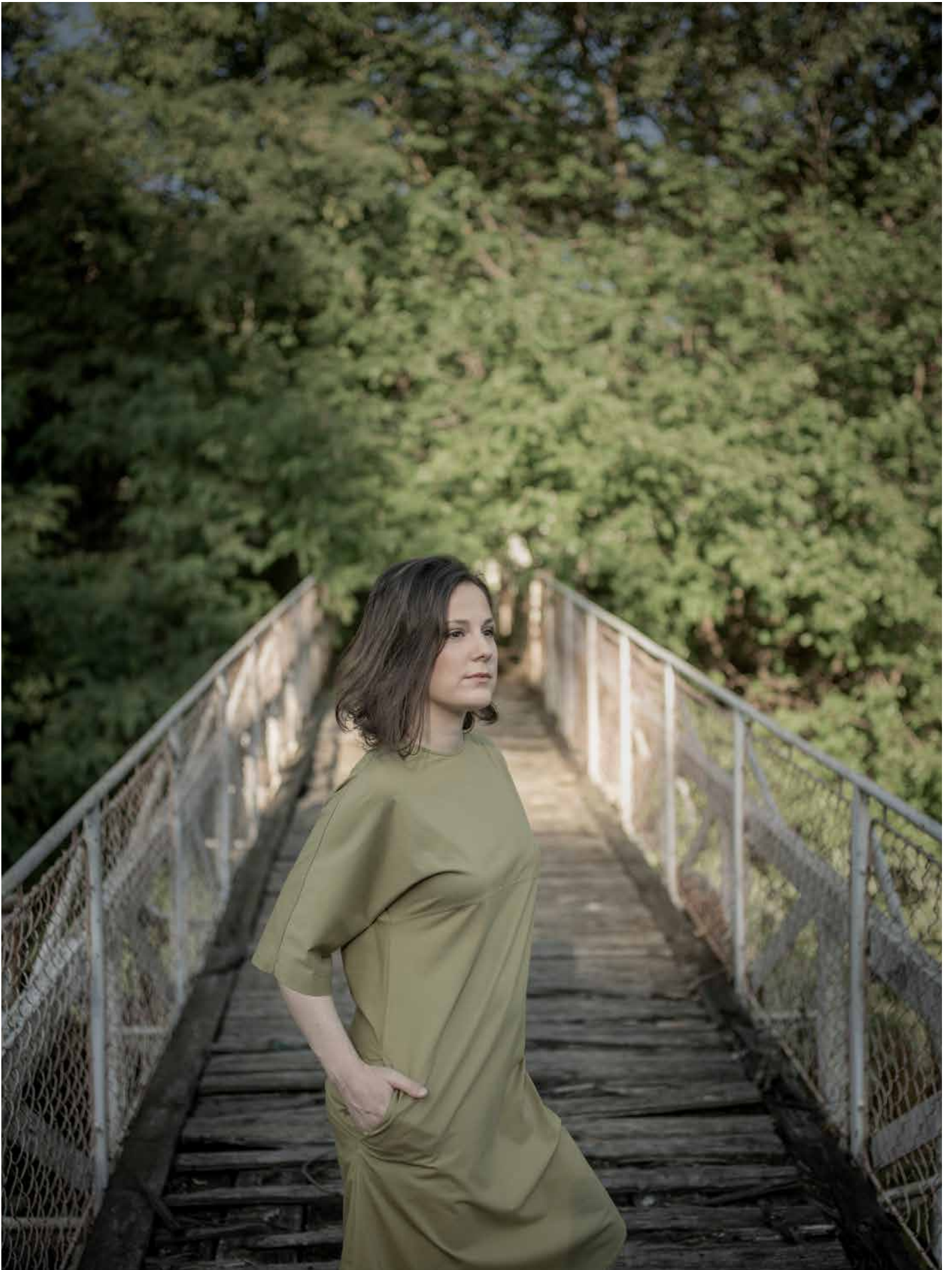
Szeretnék a cinkosa lenni.

Szeretnék olyan anya lenni, aki úgy szeret, úgy ölel, úgy figyel, ahogyan arra valóban szükség van, nem pedig úgy, ahogyan ő maga vágyrna rá. Most úgy képzelem, hogy majd pár évesen mezítláb szaladgál a Duna-parton, és a kutyákat hajkurászva gyűjti be az apját a halasnál, de meg akarom érezni, ha ez neki valamiért gyötrelmet okoz.

Szeretném, ha a fiam igazán tudná és értené, hogy ki vagyok én, mindig meg merné osztani, hogy éppen kicsoda ő.

Olyan anya szeretnék lenni, aki jóban van a világgal, szereti az életét és benne önmagát, ezért jó a közelében lenni.

HA EZ A TÁJ
VALÓ SÁG,
HA EZ A
SZÉPSÉG
CSAK UGYAN
VÁR -
KOR MINDEN
HAZUG SÁG,
AMIT EDDIG
CSINÁLT AM

SZERB ANTAL SZÁZ VERSE

– BÁLINT ANDRÁS ESTJE

ELŐADJA
BÁLINT ANDRÁS

A cím megtévesztő. Nem száz vers hangzik el, hanem egy bámulatos műveltségét szertelen csacsogással elfedő, végtelenül szerény és éppannyira csodálatos író-olvasó-szerkesztő-fordító-tanárember elevenedik meg a színpadon. A magyar kulturális élet megkerülhetetlen alakja, akit maga alá gyűrt a történelem. 75 évvel ezelőtti halála tragikus volt és értelmetlen.

„Ez az este Szerb Antalé.

Az *Utas és holdvilág*, *A Pendragon legenda*, *A királyné nyaklánca* mindig is kedvenc olvasmányaim voltak, és gyakran lapoztam föl *Magyar irodalomtörténetét* és *A világirodalom történetét*.

Szerb szellemes regényíró, szenvedélyes és művelt olvasó, az irodalom szerelmese, a magyar kultúra megszállottja. Sorsa tragikus: a balfi munkatáborban ölték meg 1945 januárjában.

Száz vers című világirodalmi antológiáját, amely 1944. februárban jelent meg, így vezeti be: »*Alig van e versek között olyan, amelyhez ne fűzne valami egészen személyes megrendülés emléke... Kedves olvasó, ki tudja, mit tudsz megmenetni ezekben a szörnyű időkben, de ha kedves verseid veled lesznek, nem maradsz üres kézzel az üres ég alatt*«.

Kamaszkoromban ez a könyv vezetett be a költészet világába, csinált kedvet a versolvasáshoz, így a versmondáshoz is.

Levelek, regény- és naplórészletek, emlékezések, anekdoták és versek idézik fel Szerb Antal alakját, és ahogy eddigi önálló estjeimben, ezúttal is nagyon személyesen szeretnék megszólalni.”

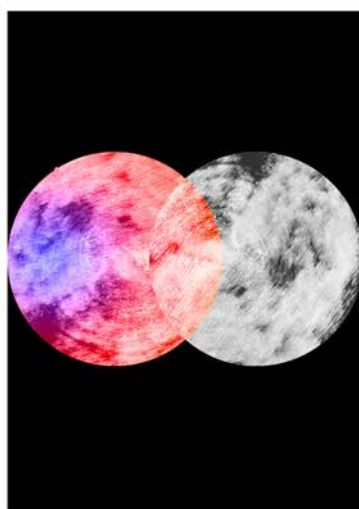
ALKOTÓK

Dramaturg:
Hárs Anna

Látvány:
Karcis Gábor

A rendező munkatársa:
Ari Zsófi

Rendező:
DEÁK KRISZTINA

HELYSZÍN

Keres Emil Próbatere
VI. kerület, Andrássy út 31., I. emelet

Bálint András

Szerb Antal Száz verse című estemre készülök, és ha nem is mind a száz, de legalább tizenhat elhangzik majd ebből a csodálatos többnyelvű világirodalmi antológiából. Levelek, dokumentumok, emlékezések segítségével beszéllek Szerb Antal nagy életművéről, szellemességéről, tragikus sorsáról. Idézek majd Az utas és holdvilágból, és arról, hogyan jelenhetett meg 1944-ben a Száz vers, amelynek előszavában Szerb Antal így vall: „Alig van e versek között olyan, amelyhez ne fűzne valami egészen személyes megrendülés emléke, e verseknek jóformán mindegyike vigasztalóm volt egyszer egy magányos vagy bánatos órán.” Később pedig így folytatja: „Kedves olvasó, légy régimódi, ha kedves verseid veled lesznek, nem maradsz üres kézzel az üres ég alatt.” Ahogy eddigi önálló estjeimen, most is személyes leszek. Beszélék szüleim könyvtáráról, a könyvek szerepéről, a versolvasás jelentőségéről és magáról a versmondásról.

A Száz vers egyik darabja a nagy angol romantikus költő Percy Bysshe Shelley Song című verse. A magyar címe Dal, mindössze nyolcsoros, Radnóti Miklós fordította:

„A téli fán gyászolva üldögél
egy özvegy nagy madár;
fölötte fagy leng, lassu szél,
és lenn a víz megáll.

A síkos föld kopár, virága jég,
fagy járja át a fát,
csönd van, csak egy malomkerék
suhog a légen át.”

Ha most egyetlen verset választhatnál, ami valamiért fontosabb, mint a többi, mi lenne az és miért?

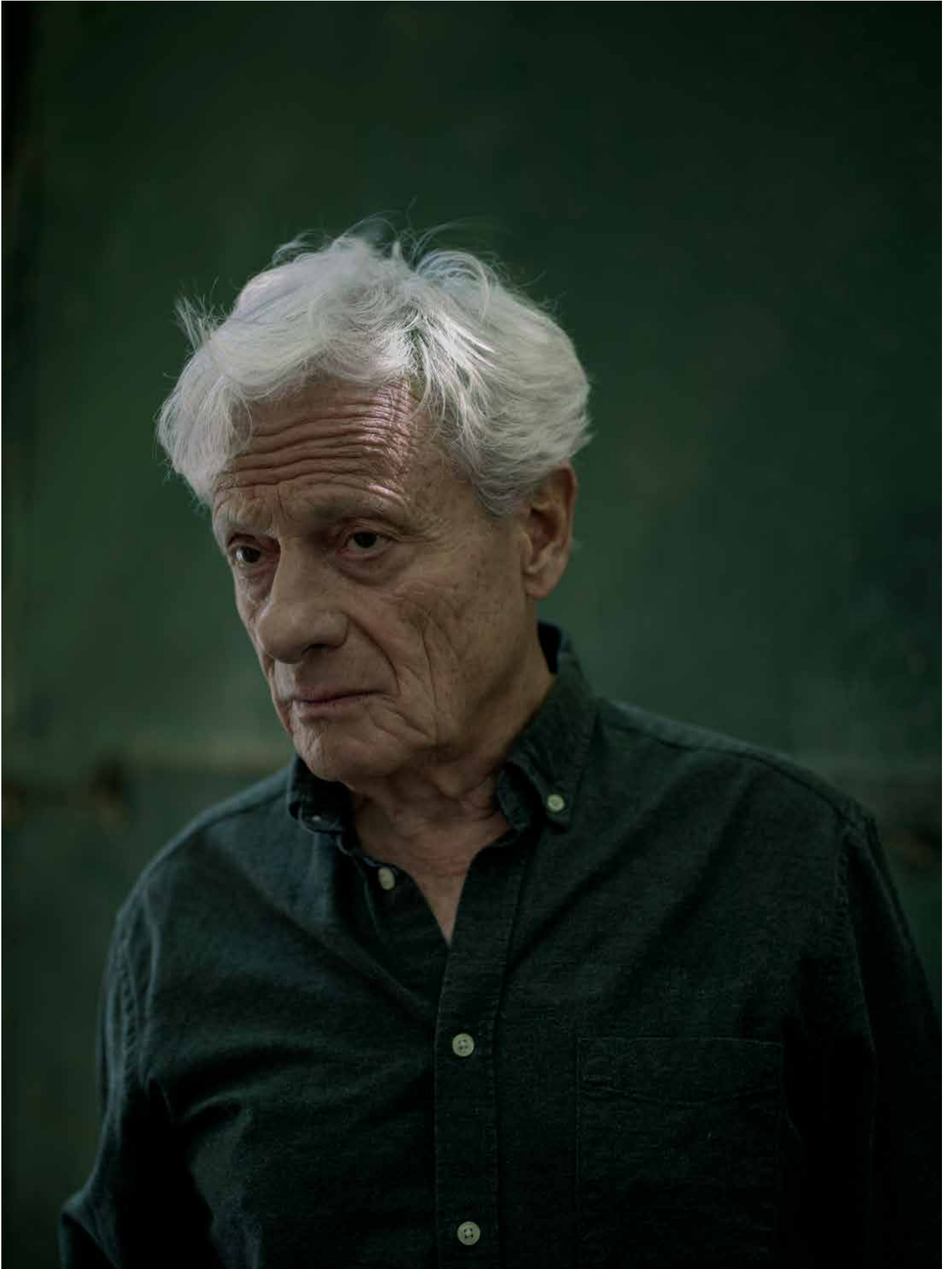
Diákkoromban én is írtam verseket, főleg a magányról, szépen szerelmeset és nagyon boldogtalant is. Az osztályban többen is próbálkoztunk költészettel, verseink megjelentek a falújságon, mondhatni versenyeztünk egymással. Várady Szabolcs – osztálytársam akkor, hírneves költő azóta – lényegesen jobbakat írt, én egy idő után föl is hagytam a versírással, és műfordításokkal próbálkoztam. Főleg angol költőket magyarítottam, többek között Shelley Song-ját is. Most megtaláltam egy régi füzetben:

„Egy gyászoló madár gubbasztva vár
A téli ágon ott.
Fagyott a szél, bús a határ,
S a víz is megfagyott.

A föld kopár, az ág levéltelen,
Dermedten zsong a csend,
Csak egy malom bűg végtelen
A parton odalent.”

Egy tizenhat éves irodalomrajongó kamasz megható próbálkozása ez a szöveg, el is hangzik majd az előadásomban. Bizonyára vannak jelentősebb versei a világirodalomnak, de számomra most ez a legkedvesebb.

P _ p _ g _ j

FEHÉR RENÁTÓ

a nevükre már nem emlékszünk
és a színükre sem de ketten voltak
mint mi
és emlékszünk még a bosszúságra
mert kifröcskölték a vizet a szárnyak
és magvak terítették be az íróasztalt

hogy végül puffadás odatűző nap
vagy eleve betegség idézte elő
a hullamerev zuhanást a hintáról
és testvérek voltak-e mint mi
egy szerelmespár közös cellában
vagy introvertált idegenek
arra az iskolából hazasiető lelkesedés
aznap szótlanságba fulladó döbbenete
sem felelhetett

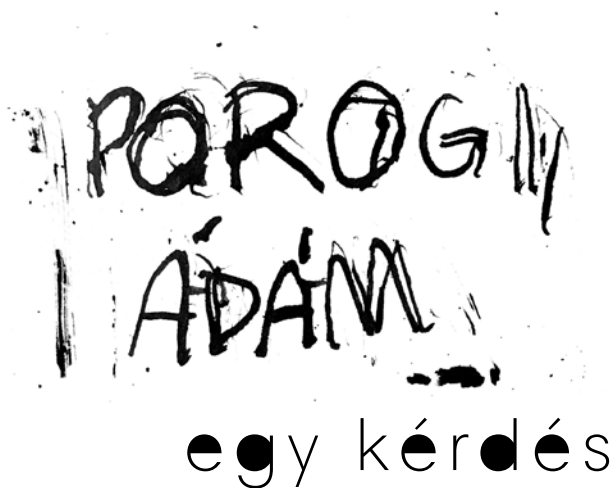
sem a kibuggyanó sírás
ami a két maroknyi kihunyt élet fölött
az elröppenő délutánokat gyászolta el
a gyermeki és erőszakos igyekezetet
a türelmet és a vakreményt
a zsibbasztó artikulációt
és a berekedő intonálást
ahogy újra és újra és mindhiába
maradtak végül ők is mint mi
szóra bírhatatlanok

Tudnál élni
a társadalomból
kivonulva?

Lennél-e hippí?

Mi volt az életed
legradikálisabb
pillanata?

Nagyvárosi ember vagyok, enyhe mizantróp hajlammal. Régebben komolyan gondolkodtam az elvonuláson. Mostanában, azt hiszem, nem ez a dolog, négyéves a lányom, a színház a hivatásom. Egyébként biztosan tudnék a társadalomtól elvonultan élni, és biztosan nagyon hiányozna a társadalom, mint most a csend, a hegyek vagy egy üres tengerpart. A hippik sohasem vonzottak. Nem is tudom, Magyarországon mit jelent ez a szó. A Doorst szerettem, meg Leonard Cohent.

Egyszer szétvertem egy kisebb lakást, de ennél sokkal radikálisabb pillanat volt, amikor Szlovéniában egy ötszáz méter hosszú, sötét alagútban sétáltam, és valahogy az jutott eszembe, hogy ha van Isten, akkor jó lenne, ha jelet adna magáról, amikor kiérek. Úgy biztos könnyebb lenne az élet. Kértem, pislogtam a verőfényes napsütésben, és szembejött nagyjából kétszáz krisnás, virágokkal, énekelve. Ez még a kis-lányom születése előtt volt. (A krisnások egyébként egy kicsit összemosódnak az agyamban a hippikkel.)

VAD NYOMOZÓK

SZERZŐ: **ROBERTO BOLAÑO**

SZEREPOSZTÁS

BAKI DÁNIEL

MÉSZÁROS BLANKA

PÁL ANDRÁS

POROGI ÁDÁM

RUSZNÁK ANDRÁS

SIPOS LÁSZLÓ MÁRK EH.

SODRÓ ELIZA

„Te pedig csak hallgattál, simogattad a testem, és figyeltél, és hirtelen minden, amit mondtam, hülyeségnek tűnt, csak aludni szerettem volna veled a földre terített matracodon abban a picike kis szobában, és hamarosan el is nyomott az álom, és amikor felébredtem, már sütött kinn a nap, te mellettem aludtál, összekuporodva, mint egy kisállat, egy darabig csak figyeltelek, és azon gondolkodtam, milyen lenne az életem, ha veled maradnék.”

ALKOTÓK

Dramaturg:

Sándor Júlia

Látvány:

Schnábel Zita

Ügyelő:

Kónya József

Súgó:

Farkas Erzsébet

A rendező munkatársa:

Hatvani Monika

Rendező,

színpadi adaptáció:

KELEMEN KRISTÓF

HELYSZÍN

Radnóti Tesla Labor

VII. kerület, Kazinczy u. 21., II. emelet

Roberto Bolaño a *Vad nyomozókat* a nemzedékéhez írt szerelmes levélnek nevezte. A latin-amerikai irodalom sztárja 1998-ban adta ki nagyregényét: az életrajzi elemeket és a zabolátlan fantáziavilágot ötvöző történetben egy hetvenes évekbeli, mexikóvárosi, underground költőmozgalom életébe pillanthatunk be, amelyből egy évtizedeken és kontinenseken átívelő, krimyszerű utazás bomlik ki. A szerelem és a költészet, a bulik és a manifesztumok, a szexuális kalandok és az irodalmi reformtörekvések kaotikus sodrása akkor vesz fordulatot, amikor Ulises és Arturo megszöktetnek egy prostituáltat, és nekiindulnak északnak. Miközben a rég eltűnt Cesárea Tinajeno költőnőnek próbálnak a nyomára bukkanni, elvesznek a Sonora-sivatagban – sokáig nem térnek vissza Mexikóba, helyette feltűnnek többek között Izraelben, Párizsban, Barcelonában, Bécsben és Libériában is. Abszurd és hátborzongató kalandokon keresztül próbálnak otthont találni városokban és emberekben – szenvedélyes jelenléttel, mégis láthatatlanul.

Foglalkozol-e
a gyökereiddel?

Mennyire ismered
a családod múltját,
történetét?

BAKI
DÁNIEL
egy kérdés

Apai dédnagyapám szerint kunoktól, apai nagyapám szerint törököktől, anyai dédnagyanyám szerint olaszoktól és bajoroktól, nagyanyám szerint nemesi művész dinasztíából meg csizmadiáktól, apám DNS-tesztjei szerint vikingektől származunk. Én nem foglalkoztam még ezzel a kérdéssel. De szerintem Bakról származunk.

Megpánás

Hogy ne történt volna meg, visszamegy találkozásuk színhelyére. Egy séta az erdei ösvényen. Hogy ne mondta volna ki, amit kimondott, a rémes állítást, amelyet legfőljebb föltételezhetett volna engedve egy rossz sugallatnak. A készülődés öröme, az előző napok ígérete semmivé foszlott. Megtorpantak

a köztük nyíló szakadék előtt. Nyilvánvaló lett, amit csak sejtettek eddig, hogy nincs közös nyelvük, csak kínzó szeretet van. Hiába próbálkozott később, hiába kívánta, legyen úgy, ahogy előtte volt, nem tudta feledtetni az egyszer már elhangzott szavakat. Gyilkoltak azonnal. Tíz, illetve húsz év múlva pontosan.

TAKÁCS
ZSUZSA

LÉGY RÉSZESE AZ IRODALOMNAK

Kortárs felbeszélések címmel közös podcastot indított a Radnóti Színház, a Volvo Hungaria és a Magvető Kiadó a Betone Stúdió közreműködésével. A sorozatban a kiadó és a színház által válogatott, sokszínű, izgalmas, a kortárs magyar irodalmi világot reprezentáló novellákat a Radnóti színészei és vendégművészei keltik életre, és az ő előadásukban hallhatók a novellákhoz Nyáry Krisztián ajánlói.

A *Kortárs felbeszélések* sorozatban 18 kortárs magyar író 27 novellája érhető el a **Spotify**on,

az **Apple** és

a **Google** Podcasten.

**A PLAKÁTRA KATTINTVA
MEGNÉZHETŐ A PODCAST
ÉS A MARGÓ FESZTIVÁL
NÉPSZERŰSÍTÉSÉRE KÉSZÍTETT
KISFILM KOVÁCS ADÉL ÉS HÁY
JÁNOS SZEREPLÉSÉVEL.**

Bodor Ádám,
Cserna-Szabó András,
Darvasi László,
Dragomán György,
Grecsó Krisztián,
Harag Anita,
Háy János,
Jászberényi Sándor,
Krusovszky Dénes,
Mán-Várhegyi Réka,
Parti Nagy Lajos,
Rakovszky Zsuzsa,
Schein Gábor,
Szabó T. Anna,
Szaniszló Judit,
Tar Sándor,
Tóth Krisztina
és Vida Gábor novellái

Bálint András,
Börcsök Enikő,
Gazsó György,
Kovács Adél,
László Zsolt,
Lovas Rozi,
Martin Márta,
Martinovics Dorina,
Pál András,
Porogi Ádám,
Rusznák András,
Schneider Zoltán
és Sodró Eliza
előadásában
hallhatók.

Az ajánlókat
Baki Dániel,
Mészáros Blanka
és Nagy Márk
tolmácsolja.

Hallgassátok!

A bizonytalanságok, a folyamatos
változások korát éljük,

újrágondolunk, újrakezdünk,

EGYÜTTMŰKÖDÉSEK

amikor nem csak a mostról,

hanem a holnapról is állandóan

gondolkodnunk. Együttműködő

partnereinket arról kérdeztük,

hogyan képzelik el a jövőt?

SZTÁRCSEVITY ANDREA

Marketing igazgató

VOLVO AUTÓ HUNGÁRIA Kft.

Ha március előtt megkérdezi tőlem valaki, hogyan képzelem el a jövőt, levegőt sem veszek, és már kezdem a felsorolást. A vírus azonban olyan szinten befolyásolja az életünket, hogy most még a holnaputánról is csak hosszú gondolkodás után merek beszélni, és akkor is csak feltételes módban. De az elmúlt hónapok arra is megtanítottak – és ez talán a kevés pozitív következmények egyike –, hogy kreativitással, kompromisszumkészséggel, nyitottsággal messze lehet jutni.

A lezárt világ ellenére az otthonunkból mehetünk moziba, színházba, látogathatunk kiállításokat, részt vehetünk izgalmas beszél-

getésekben. Sokan megtanultunk túllépni az akadályokon, és újfajta módon élvezzük az életet. Emiatt is szeretném hinni, hogy ha hamarosan túlleszünk ezen az örületen, akkor jobban értékeljük azt, amink van, türelmesebbek, segítőkészebbek leszünk, jobban vigyázunk az egészségünkre, többet sportolunk, többet utazunk – autóval! –, hogy megismerjük a körülöttünk levő, de eddig nem ismert szépségeket. Nem nagyon hallunk ilyet egy nő szájából, de most mit nem adnék, ha egy évvel öregebb lennék...

ÓHIDI ZSUZSANNA

Ügyvezető igazgató,

Marquard Media

A jövőbe egyetlen szemüvegen át tudok tekinteni: a gyermekemén. Ez a szemüveg sokszor rózsaszín, de sokszor bizony nagyon sötét. Rózsaszín, amikor arra gondolok, hogy milyen szabadon és korlátok nélkül élhet majd azzal, akivel akar, ott és úgy, ahogy ő szeretné. Sötét, amikor arra gondolok, hogy minden nagyon bizonytalan, vajon az ő gyerekeinek lesz-e még tél és nyár, lesz-e elég víz, kitörnek-e újabb világvjárványok, amik mindent felülírnak és fogják-e majd tudni, egyáltalán érdekli-e majd őket, ki volt Radnóti Miklós.

És pont emiatt a bizonytalanság, az állandó változás és nyughatatlanosság miatt hiszek egy érték alapú jövőben. Azt próbálok átadni neki, hogy a kedvesség, a tisztesség, az együttérzés, az őszinteség és a kitartás segít abban, hogy jobb emberek legyünk, olyanok, akik minden körülmények között megállják a helyüket.

Ugyanezt képviselem a szakmámban is. Nem tudom, hogy öt év múlva pontosan mit fogunk csinálni, de abban biztos vagyok, hogy azt a lehető legmagasabb színvonalon, a legjobb tudásunk szerint tesszük majd. Hogy mindig gyorsan fogunk reagálni és megőrizzük legerősebb értékeinket, a kreativitást, a kockázatvállalást és a hitünket, hogy végül minden jó lesz. Ez visz minket előre az úton, vezetesen az bárhová.

FOTÓ: ZOLTAI ANDRÁS

BÁCSI RÓBERT LÁSZLÓ

Fotóművész

Küzdelem, harc, fájdalom, nehézség, szomorúság..., aztán egy kis remény, valami szikrányi erő, ami elötör és újra és újra talpra állás a pofonokból. Az elmúlt éveim.

Már-már kezdett elfogyni bennem az akarat, hogy harcoljak az elemekkel. Elfáradtam. Kicsit talán fel is adtam mindent.

Aztán jött egy vírus, ami nehéz helyzetet szült, nem csak bennem, hanem az egész világon. Hirtelen megállt az idő. Karantén, és én mégis kiszabadultam! Éreztem, ennek el kellett jönnie, mert ami a világban történik, az már embertelen, és kell valami, amittől elgondolkozunk, ami felráz. Folyton az járt a fejemben, milyen jó is ez a természetnek. Valószínűleg nagyon sokat tudnánk ebből tanulni, talán rájövünk, mennyi minden felesleges, amihez ragaszkodtunk.

Reménykedtem, hogy léptünk egyet egy jobb jövő felé. Fontosabbá váltak az emberi kapcsolatok, a barátok, az ölelés. Pozitívabbá váltam és eldöntöttem, azt fogom képviselni a szakmámban, amit szeretek, azt a munkát vállalom el, amit fontosnak érzek, ami nem lehúz, hanem épít.

Ekkor jött a Radnóti Színház.

Fontos momentumra lett az életemnek. Éreztem, hogy együtt dolgozhatok olyan érdekes emberekkel, akiket nagyra tartok, és én is megjelenhetek ebben a munkában, a képekben, a hangulatokban. Ahogy ötleteltünk, egyre többször előkerült a szó: újra; és rájöttem ez egy lehetőség számomra, egy újrakezdés, odafigyelve magamra, a céljaimra, a vágyaimra. Ez a jövőm. Új dolgokba vágtam bele, fontos témákat vettem elő. Capa-ösztöndíjat kaptam, ami rengeteg munkát fog jelenteni, de nagyon inspirál. Ezenkívül készíték egy anyagot a szüleimről, akiket elvesztettem. Nehéz témák, de tudom, hogy ha ezeket csinálom, akkor rendben leszek, mert fontosak számomra.

FÓNAGY DÓRA

**Építész-designer, a Radnóti
Tesla Labor foyer tervezője**

Számomra a minél önállóbb alkotás kerül egyre inkább előtérbe. Szeretném a belső alkotási vágyak készítéseit minél többrétűbben megmutatni a csapatommal. Az aktuális ambícióim mindig összefüggésekben, vagyis a design-alkotás-fejlesztés képességében formálódtak, és ez most sincsen másképpen.

Saját aktivitásaim jól összekapcsolódnak a Defo Labor és a VITRIN különböző programjai által, továbbá összehangolódnak a Bartók Béla Boulevard kulturális utca ambíci-

óival is, amelynek showroom-unk minden esetben helyszínéül szolgál. A különböző eseményeken keresztül – mint pl. a Budapest Design Week, a Pop Up Store-ok, kiállítások és tervezőkkel való együttműködések – bontakozik ki a saját, illetve a csapatom szemlélete, amelyeken aktívan jelen is vagyunk.

Folyamatosan formálódnak, generálódnak az újabb és újabb ötletek. Szeretnék a projekt alapon együttműködő szakmai, tervezői csapatommal saját design-fejlesztéseket is létrehozni. És mindig izgalmasak az építészeti megbízásaink is – az éttermek, üzletek, lakások, családi házak projektjei, amelyek tapasztalati úton előremutatón támogatják a folytonosan megújuló fejlesztési ambícióimat.

DÁVID ANNA

**Igazgató
Magvető Kiadó**

Tavaly a döntések és következményeik volt a Radnóti Színház évadfüzetének két hívószava, és ennek kapcsán az újratervezésről írtam. Akkor úgy gondoltam, nem kell félnünk tőle, hisz a hétköznapi élet része. Csak azt nem képzeltem, hogy a hétköznapi élet fog teljesen megváltozni.

Gyerekkoromban Királdon, a nagymamáméknál azt mondták, „most megnyerheted”, ha valamiből, például a kedvenc étellemből bőven jutott. Az újratervezést tehát megnyertük.

Kicsit félve írok tehát arról, hogyan képelem a jövőt a Magvető Kiadóban. Következzen ezért csupa szép és jó dolog, hátha „megnyerhetjük” jövőre is.

Csodálatos kéziratokat kaptunk (ez a jelen), amelyekből csodálatos könyveket készítnék. Az új évben szeretnénk újratekinteni a hangoskönyvek kiadását. Idén megtanultuk, hogyan kell jó online könyvbemutatót tartani, jövőre szeretnénk, ha ezek mellett élőben is találkozhatnánk az olvasókkal. Úgy tervezük, hogy lesz búza és lágymag kenyér, folytatjuk a Radnóti Színházzal közös programjainkat (a könyvbemutatókat, a középiskolásoknak szóló MÉR-t, talán a Volvoval és a Radnóttal közös podcastokat is), és kitalálunk újabbakat (az ötleteink már megvannak).

Várjuk még a nyugalmat, a jó kedvet, mókát és kacagást, a szép könyveket és a jó színházi előadásokat is. Maszk nélkül. Ez pedig itt a napsütés helye.

FOTÓ: SZILÁGYI LENKE

L. RITÓK NÓRA

**Az Igazgyöngy Alapítvány
vezetője, alapítója**

Hogyan képelem a jövőt?

Az elmúlt évek megtanítottak arra, hogy ne gondolkodjak túlságosan előre, és örüljek annak, ami most lehetséges. A bizonytalanságot az ügy, a (gyerek)szegénység ügyének megfelelő képviselője hozza, mert ezt nagyon nehéz a regnáló hatalom számára is felvállalható problémává tenni.

A munka pedig, ahogy elmélyülünk benne, egyre csak nehezedik. Sok színtere van a küzdelemnek: ott vannak a generációs szegénységben élő családok az életstratégiáikkal; az intézményrendszer, ami az ügyeket igyekszik kezelni, ám az okokat érintetlenül hagyja; az egyre kirekesztőbb, ellenséges közhangulat és ott van a szakpolitika szintje is.

Erre jött a vírus, ami fenekestül felfordította az életet. Ebben tényleg nehéz a hosszú távú stratégiai gondolkodást – amelyben kezdtük ezt az egészet – fenntartani. Most leginkább azt szeretném, ha a következő év legalább ettől a nehezítő tényezőtől megszabadítana bennünket. Nem szeretnék tovább féltetni senkit, sem félni a vírus miatt.

A járvány átrendezte a fontosságokat, amelyben sokkal nehezebb tartani az eddig következetesen vitt fókuszokat. Elfed egy sor dolgot, amit nagyon félték. Ami sérül, tovább sérül, ha nem jut rá elég figyelem. Azt hiszem, a jövőben ezzel lesz a legtöbb dolgunk. Fókuszban tartani ügyeket, értékeket, célokat.

HEAL EDINA

Az Egyenlítő Alapítvány vezetője és alapítója

A jövő trükkös dolog, mindig előttünk van, soha nem érzük el, és amikor mégis... hát, nem az, amire számítottunk, ugye?

2020-ban azonban fájdalmas gyorsasággal közelebb kerültünk a jövőhöz. 2020 tavaszán nem csak a járvány kezdődött el, hanem a 21. század is.

Az elmúlt húsz évben a digitalizáció a világ legerősebb forradalmát hozta, a technológiai forradalmat. A járvány ezt berobbantotta azok számára is, akik ezelőtt ellenálltak. Az internet nyújtotta szólásszabadság és határokon keresztül áramló információ, kereskedelem és utazás igazán globális lakóvá tett minket, miközben identitásunk egyre nagyobb válságba kerül; hiszen ahogy kinyílt a világ, ahogy utaztunk és új dolgokat, embereket, szokásokat ismertünk meg, rájöttünk: olyan sokan és olyan sokfélék vagyunk. Az identitás keresés, az újraértékelés fájdalmas dolog, és sok tanulást, munkát jelent. De ez az egyetlen út a sikeres közösség felé. A társadalom csak akkor lesz hatékony, boldog és fenntartható, ha mindenkinek van hangja, identitása, van lehetősége dolgozni, élvezni az életét, a társadalomban lévő helyét.

A 21. században a társadalmon, a cégeken belüli hatalmi viszonyok is megváltoznak. A társadalom elnyomottabb, hátrányosabb

helyzetben lévő csoportjai nem kérnek tovább az egyenlőtlenségből. A változás hatalmas lesz és sokaknak fájdalmas, ahogyan a járvány is. A változást a legtöbb ember nem szereti, pedig ha beleállunk és jól kezeljük, haladást hoz. A történelem rendre igazolja, hogy a haladás előre visz, soha nem a múltba. Arra csak építkeznek.

FOTÓ: HORVÁTH JUDIT

REMETE KRISZTA

Jelmeztervező

Egyetemi docens a Metropolitan Egyetemen, az MA divat- és textiltervezés szak vezetője

Újra – arccal az ismeretlen felé.

Nagyot fordult az életünk az elmúlt egy évben. Elvesztettük a biztonságérzetünket és most a bizonytalan kondicionál bennünket. Olyan ez, mint amikor a légtornász fenn a cirkusz kupolájában védőháló nélkül készül újra és újra salto mortale ugrásra. Mégis valami új jött létre, az újratervelés alapszavunk lett. Ha ragaszkodunk az eredeti elképzeléseinkhez és nem vagyunk hajlandók újragondolni, újraszabni a dolgainkat, akkor megállhat körülöttünk az élet, és elfogyhat a levegőnk. Tanuljuk a bizonytalanságot, újra megérezzük ezt az állandó együttthatót. Az újratervelés végül is folyamatos tanulást jelent.

Tavasszal a budapesti Metropolitan Egyetem mesterszakos hallgatói egy integrált tervezési feladaton belül a Radnóti Színháznak terveztek. Csak két óránk volt a hallgatókkal és jött a karantén. Bezártunk fizikailag és lelkileg. Ott maradt a kérdés: akkor most hogyan tovább? Mit lehet egy ilyen helyzetben csinálni? Lehetőség nem volt arra, hogy a hallgatók személyesen ismerkedjenek a radnóti csapattal, térrel, előadásokkal... Édesség, cukor nélkül – ezt éreztük.

Ekkor jött az újratervelés, átmentünk az online térbe, és tavasszal a feladat is az online térben élt tovább. Egy utazásba kezdünk, amelynek a célját inkább sejtettük, mint tudtuk, de folyamatosan mentünk előre. Ahogy haladtunk, mindig csak a következő lépést láttuk, az ösvényt nem.

Tanítási tapasztalataim egyik legérdekesebb féléve lett ennek a feladatnak a megoldása. A hallgatók fejlesztését lépésről lépésre kellett kíséreni az előttünk emelkedő többi lépcső előre látása nélkül. Újra és újra ugrottuk a salto mortalét. És a háló? Kiderült, nekünk az ugrások, azaz a kérdések jelentették a hálót. Minél merészebb kérdést tettek fel a diákok, annál erősebb választ tudtak adni. Megtanultuk az újratervelést.

Menj

Ha másképp nem, hát így is lehet színházat nézni! Keverj egy koktélt vagy csak tölts egy szódát, lehetsz ocelot bundában vagy flip-flop papucsban, karanténban vagy útközben, a neten elérsz minket. S ha majd lehet, gyere el személyesen is színházunkba!

A járvány miatt időközönként streameljük, azaz online közvetítjük a régi és új előadásainkat.

haza

Radnóti...
otthon.

színházba!

**Kattints ide és böngéssz át
a közvetítéseinket!**

LEGYEN A
KANAPÉD A
SZÍNHÁZI PA'FOLY!

egy kérdés

MARTINOVICS
DORINA

Neked
mit jelent
az újra
szó?

Újra. Újra nyár,
újra 1 kérdés,
újra 1 válasz.

Újra reggel 6:30, szendvics
a gyerekek, budakeszi dugó,
munka. Újra próba, ötven-
egyedjére menni fog, jobb
lesz, újra előadás, a maiból
a negyvennyolcadik - és újra
megtalálni azt az örömet,
benne az értelmet, és hogy
ne csak újra legyen ez a nap
és ne csak újra legyek én is,
hanem új és friss. Mindent
úgy csinálni újra, hogy első
alkalom legyen. ÚJ-ra.

RADNÓTI

TESLA

FÜGGETLENEK BEMUTATÓI
ÉS A REPERTOÁRJA
2020|2021

LABOR

A Radnóti Tesla Labor színházunk 2019 őszén nyitott második játszóhelye, egy kísérletező és kortárs profilú új színtér, benne a Radnóti saját bemutatóival és független társulatok előadásaival, játszási lehetőséget biztosítva a kapacitáshiány miatt máshonnan kiszorult előadásoknak.

Az egy éve indult játszóhely és kulturális találkozóhely 2020-ban az Ügy kategóriában bekerült a Fidelio által életre hívott Kult50 díjazottjai közé, amely már most fogalommá tette a Radnóti Tesla Labort Budapest kulturális életben.

Az új hely azt a társadalmi felelősségvállalást hangsúlyozó színházcsinálási gyakorlatot gazdagítja, amelyet a Radnótiban hatalmas energiákkal és odaadással az elmúlt években útjára indítottunk. A Radnóti Tesla Labor színházszakmai és társadalmi szempontból is missziós tevékenységet folytat, alig várjuk az újraindítás új lendületét, hogy a kulturális víziónk a maga teljességében megvalósulhasson.

GARAI - HEGYMEGI - PEER

A NEGYEDIK - DANTE POKLA

NARRATÍVA produkció

Rendező: **Hegymegi Máté**

MINDEN NEGYEDIK

Manna produkció

Rendező: **Csábi Anna**

ISZMÉNÉ

A Vadász Esélye társulat

Rendező: **Bélai Marcel**

bemutatók

[KATTINTS
AZ IKONOKRA
TOVÁBBI
TARTALMAKÉRT!](#)

RADNÓTI TESLA LABOR

reper**t**oár

KELEMEN KRISTÓF – PÁLINKÁS BENCE GYÖRGY

MAGYAR AKÁC

Trafó produkció

Rendező: **Kelemen Kristóf**
Pálinkás Bence György

ANDRÁSSY MÁTÉ – ÚJVÁRI MILÁN

ELHANYAGOLT FÉRFISZÉPSÉGEK

FÜGE és Dumaszínház produkció

Rendező: **Andrássy Máté**
Újvári Milán

ZÁVADA PÉTER

ÉN, IPHIGÉNIA

Manna produkció

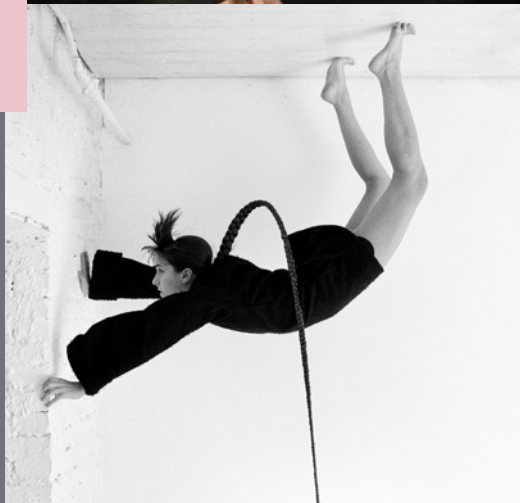
Rendező: **Sándor Dániel Máté**
Gryllus Dorka és Soós Attila
Spáh Dávid

FOTÓ: CSÁNYI KRISZTINA

FOTÓ: TOLVAJ ANNUS

FOTÓ: FÖLDI ÁDÁM

MÓRICZ ZSIGMOND

ÁRVÁCSKA

Dollár Papa Gyermekei és Trafó produkció
Rendező: **Ördög Tamás**

ÁTLÉPTED A KÜSZÖBÜNK

FAQ Színház produkció
Rendező: **Tárnoki Márk**

BERTOLT BRECHT

KURÁZSI ÉS GYEREKEI

NARRATÍVA produkció
Rendező: **Kovács D. Dániel**

GALGÓCZI ERZSÉBET

TÖRVÉNYEN BELÜL

NARRATÍVA produkció
Rendező: **Szenteczki Zita**

FOTÓ: NAGY GERGŐ

FOTÓ: ÉDER VERA

FOTÓ: MÉSZÁROS CSABA

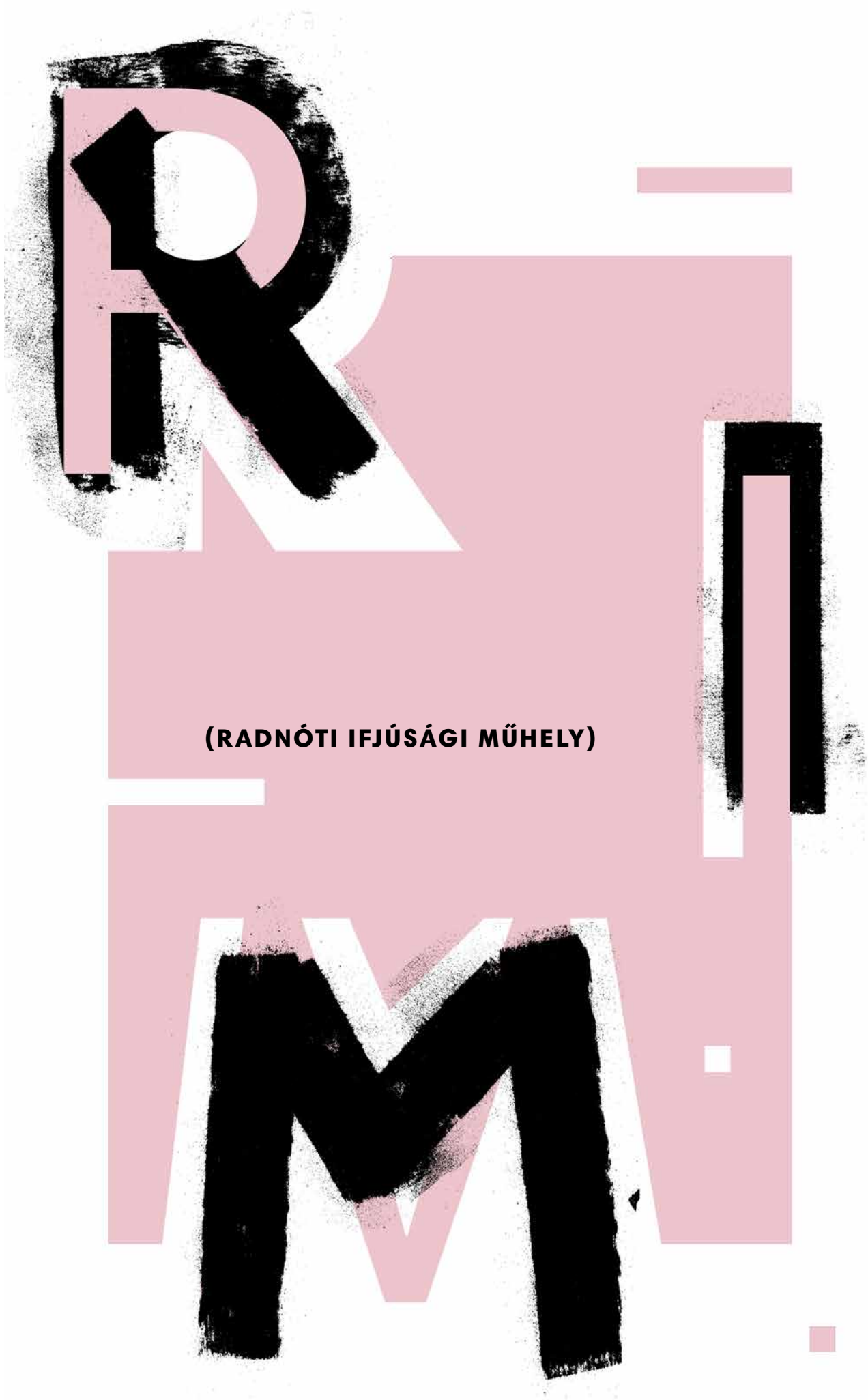
FOTÓ: JUHÁSZ ÉVA

(RADNÓTI IFJÚSÁGI MŰHELY)

Az újragondolt RIM

A Radnóti Miklós Színház színházpedagógiai programja 2012-ben indult, a RIM pedig 2015-ben. A Radnóti Ifjúsági Műhely programjain már több száz budapesti és környékbeli diák vett részt, felső tagozatosok, középiskolások és egyetemisták egyaránt.

A 2019|2020-as évad több kihívást is tartogatott számunkra, amelyek megoldása továbbgördített minket a teljes megújulás felé. Soha nem tanították nekünk azt, hogyan tudunk olyan szakmai műhelyként működni, amely képes dolgozni egy világjárvány alatt – a távolsággal és korlátozásokkal megküzdve. Az események pedig tempósan követték egymást, és az évad

minden eddiginél átgondoltabb reakciókat kívánt tőlünk.

A RIM erős közösség, amelynek egyik legfontosabb eleme a személyes kapcsolat. A diákok összetartó csapattá kovácsolódva hétről hétre együtt tanulnak önmagukról és a társaikról, az őket körülvevő világról, színházról, mindezt a közösség biztonságos terében.

A kijárási korlátozás életbelépésével törni kezdtük a fejünket a *hogyan tovább*-ról. Tudtuk, hogy a diákcsoportjainknak sokat jelent a RIM-es közösség, a színházi nevelési formákhoz kapcsolódó önkifejezés, ezért nem volt kérdés számunkra, hogy folytatni szeretnénk a megkezdett munkát úgy, hogy minden figyelmünket a helyzetben rejlő lehetőségekre összpontosítsuk. Új munkaformákat

kerestünk, igyekeztünk minél több drámajátékot és drámás gyakorlatot átültetni az online térbe, és a diákok számára egy olyan kitágított teret létrehozni, amelybe a karantén és az elszigeteltség tapasztalatai is belekerülhettek.

Ebben a „kényszer-megállóban” volt idő a műhely működését is átgondolni. A RIM kérdéseket tett fel, közös válaszokat keresett, tervezett, létrehozott, megvalósított, reflektált, ami erős újraszerveződést eredményezett. Új, inspiráló dimenzióit fedeztük fel a színházi nevelés területének, amelyek másfajta színházpedagógiai formákhoz vezető ajtókat nyitottak ki számunkra. Amelyeken beléphetünk. Várjuk a résztvevőkkel közös játékot, beszélgetést, alkotást, az ÚJRÁT!

Foglalkozásvezetők:
Durst Móni, Mlynarik
Julcsi, Szendrey Gitta,
Széplaki Nóra

Részvételi színház

KÉT HÓNAPOS TAVASZI KARANTÉN, SOK ONLINE TAPASZTALAT ÉS EGY MERÉSZ GONDOLAT VÉGEREDMÉNYEKÉNT A RIM ELINDÍTOTT EGY RÉSZVÉTELI SZÍNHÁZI CSOPORTOT

Tavasszal volt időnk lassítani, átgondolni nemcsak a műhely öt-éves működését, hanem a minket, csoportvezetőket (Durst Móni, Szendrey Gitta, Széplaki Nóra, Mlynarik Julcsi) egyaránt foglalkoztató szakmai kérdéseket, vágyakat is: milyen irányba szeretnénk továbbvinni a műhelyt? Hogyan lehetne a felnőtt korosztályt is egyre jobban bevonni a munkánkba? Miként lehet civilekkel a színpadon érvényesen megszólalni? Milyen folyamat segítségével tudunk hidat képezni a néző és a játészó között?

A jelentkezőktől rövid videókat kértünk, amelyekben mesélnek, be-

mutatnak egy számukra jelentőségteljes apróságot. A célunk az volt, hogy olyan civil emberekkel dolgozhassunk együtt, akiket érdekel egy közös színházi alkotófolyamat, és akik akár kilépnének a komfortzónájukból is, hogy bepillantsanak egy számukra eddig ismeretlen világba.

Pár hét elteltével huszonhárom különböző életterületről és élethelyzetből érkező felnőtt társaságában találtuk magunkat...

Az évad során személyes történetekből

építkezünk. Azokból kiindulva keressük meg a közös érdeklődéseinket, témáinkat, majd kiválasztjuk azt az egyet, amely mindnyájunkat igazán mélyen foglalkoztat. Ezt járjuk körbe drámás, improvizációs, színházi eszközökkel, és a végső cél, hogy az ezekből a folyamatokból összeálló anyag alapján egy előadás szülessen.

Legmerészebb álmainkban a részvételi-ségnek azt a szintjét is elérjük, amikor a nézők is aktív résztvevői lesznek ennek az előadásnak. Valamilyen szerepben beléphetnek, közösen gondolkodhatnak és játszhatnak tovább velünk. A folyamat része, hogy ennek is megtaláljuk majd a formáját. Szeretnénk, hogy minden néző maga választ-hassa meg a pozícióját, hogy a számára komfortos és izgalmas közelségből élje át velünk ezt az élményt.

Szeretnénk visszacsempészni a felnőttek életébe a közös játék, az együtt gondolkodás felszabadító érzését.

MÉR

– Magvető és Radnóti

Tegyük fel, hogy valaki elkezd írni egy novellát. Idővel kisregény lesz belőle. Majd az olvasók kérésére tervezni kezdi a folytatást... Hasonló eset történt a MÉR-rel is, amely a Magvető és a Radnóti nyolcalkalmas irodalmi és drámapedagógiai kurzusaként indult 2020 januárjában. A tizenhat főből álló középiskolás csoportnak hetente voltak foglalkozásai, és a Magvető Kiadónál megjelent köteteket olvasva, különleges módon – játék, kreativitás, alkotás segítségével – gondolkozhattak közösen egy-egy versről vagy novelláról.

„Nem feltétlenül a műveket elemeztük, inkább azokon keresztül az érzéseinket, gondo-

latainkat. Mindezt pedig közösségként, egy olyan biztonságos térben, ahol könnyedén lehetett kimondani az őszinte véleményeket és gátlások nélkül feltenni a kérdéseket, majd akár több választ is találni azokra. Játszottunk, olvastunk, inspirálódtunk és alkotunk. Írtunk közösen és egyénileg is, volt, amit megosztottunk a többiekkel, és volt, amit szeretve magunkba zártunk.

Két foglalkozásunk volt hátra, amikor bejelentették márciusban a kijárási korlátozásokat – újraterveztünk, és foly-

tattuk az online térben. Folytattuk, de nemcsak két foglalkozás erejéig, hanem minden kedden, átlépve az akadályokat, segítve egymást és önmagunkat. Úgy érzem, a MÉR-hez kapcsolódás mindenkinek adott egy kis biztonságérzetet a sok bizonytalanság közepette.

Csoportvezetőként pedig a lehető legjobb visszajelzést kaptam a diákoktól, amikor a nyári szünet elején megkérdezték: ugye szeptemberben is lesz MÉR? Meghatódtam, és boldogan gondoltam arra, hogy hamarosan újra tervezés, aztán újra MÉR!”

Mlynarik Julcsi

Támogasd a Radnótit!

A Radnóti Színház támogatására több kisebb-nagyobb lehetőség nyílik. Lehet a **támogatói sorba** jegyet váltani, hogy a filantrópok, mecénások, színházszeretők és akik tehetik, a drágább jegy megváltásával támogathassák a színházat. Ők keressék a földszint 5. sorát a vásárláskor. Ugyanígy jó érzés lehet már egy **radnótis kitűző** vásárlása is, hiszen nem csak egy darabot visz el a néző magával az előadásból, de támogatja is a színházunkat.

Fontos gesztusnak és anyagi segítségnek számít az is, ha belépnek a **Baráti Körünkbe**, vagy virtuálisan örökbe fogadnak egy **nézőtéri széket**, vagy jegyvásárláskor **felkerekítik** a jegyük árát, hogy ezzel a Radnóti Ifjúsági Műhely munkáját támogassák.

Támogathatják a személyi jövedelemadójuk **1%-ának** felajánlásával vagy bármikori utalással a Radnóti Színházért Alapítványt. A befolyt összeggel a Radnóti vendégművészeit segítik, akiknek most rendkívül nehézé vált a megélhetés.

Ebben a nehéz időszakban minden segítség számít!

Köszönjük!

RADNÓTI
SZÍNHÁZÉRT ALAPÍTVÁNY

Radnóti Színházért Alapítvány

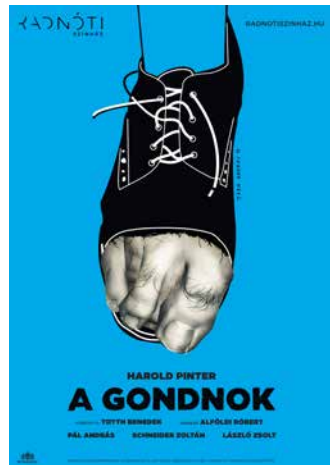
adószám: 18073874-2-42

számlaszám: OTP Bank 11706016-20771490

FOTÓK: HEVESI-SZABÓ LUJZA

TÁMOGASD A RADNÓTIT!

Vásárolhatnak radnó-
tis előadásplakátokat is,
Tóth Andrej grafikus és
képzőművész felajánlása,
hogy a megvásárolt pla-
kátok árának 50%-ával
az Alapítványt támogatja.

RENDELHETŐ
PLAKÁTOK

Y

)

ó

|

A

N

T

|

)

ó

T

A

N

ó

Y

|

)

N

T

A

)

ó

|

Y